SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCVIII. No. 221. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, NOVEMBER 20, 1991. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 20-го ЛИСТОПАДА 1991. Ч. 221. РІК XCVIII.

УКРАЇНА ЗАВДАСТЬ ОСТАТОЧНОГО УДАРУ ІМПЕРІЇ СССР, — КАЖЕ В. САФАЄР

Ню Йорк. — Постійний співробітник, коментатор й аналітик газети „Ню Йорк Таймс" Вілліям Сафаєр помістив у числі з 18-го листопада вдумливу статтю на підставі його особистого спостереження подій в Україні і розмов з лідерами демократичних організацій та членами Верховної і Народної Ради України.

На самому початку Сафаєр, покликаючись на колишнього політичного в'язня, співтворця Народного Руху України, депутата Верховної Ради Михайла Гориня, каже, що патріоти в Україні кажуть: „Ми волієм Томаса Джефферсона". Значить, борці за повну самостійність й незалежність України ще й досі не забули промови на форумі Верховної Ради президента Джорджа Буша, його завваг про „згубний націоналізм" і заохоту підтримувати кремлівський „центр" на чолі з Міхаїлом Горбачовим.

Цей дезорієнтаційний і неоправданий з точки зору історії виступ Президента ЗСА, який ще й досі жартома в Україні називають „Чікен — Київ" породив розчарування серед народу щодо настанови Уряду ЗСА. Україна (родівник закинено, як республіка перестала бути провінцією твердить Сафаєр), може незабаром, а головно після референдуму 1-го грудня цього року, завдати остаточного удару по совєтській імперії. В цьому дні, на думку Сафаєра, принаймні два з трьох українців і мешканців України голосуватимуть за незалежність. Цього ж дня помиратиме також Союз. Балтійські країни започаткували розпад Союзу, але відхід України завдасть йому остаточного смертельного удару. Можете уявити собі, пише Сафаєр, З'єднані Стейти без південносхідньої частини?

Побіч зайвого побоювання „як буде Росія обходитись без України — її дотеперішньої житниці" і „якою буде Україна — націоналістичною чи демократичною", Сафаєр згадує у статті тільки одного кандидата на президента, довголітнього комуніста Леоніда Кравчука, який служив Кремлеві і мовчазно приглядався до спроби перевороту, а тепер чудом перетворився у самостійника, перехопивши політичну плятформу Руху побудови вільної України мирним способом.

Американські політики бояться ризика, бояться повторення юґославських подій, пляну створення української армії у числі 400,000 вояків, хоч ця армія мала б бути одною третиною числа совєтської армії, яка тепер стаціонує на території України. Нова проблема може виникнути з атомовою зброєю розміщеною на території республіки. Приватно деякі кияни висловили думку, що ця зброя, зокрема ракети, може бути допоміжною у переговорах з росіянами і західніми країнами, якщо йдеться про допомогу. Своє становище щодо нуклеарної зброї Україна вже сказала: вона бажає стати неатомовою зоною, бути невтральною країною, але зброю на її території треба знищити, щоб вона не стала пізніше причиною нових аґресій.

„Ми повинні припинити підтримувати штучні структури і рівночасно вчити українців чи їм треба самостійности, чи ні і чи вони повинні знищити ракети, чи віддати росіянам. Змова Буша з Горбачовим не буде ефективно діяти", — каже Сафаєр.

„Складна ситуація? Я вам вірю. З Україною, як співпартреом ми виграємо, але Вашінґтон повинен перестати мріяти про відновлення цих добрих старих часів Союзу і диктаторського режиму", — каже в кінці своєї статті Сафаєр.

ДОПОВІДЬ Д-Р Т. БУЛАТ

Ню Йорк. — Культурно-Освітній відділ Українського Інституту Америки влаштовує доповідь д-ра Тамари Булат, музиколога Інституту Мистецтвознавства, Фолкльору та Етнографії імені М. Рильського при Академії Наук України в Києві, на тему „Сторінки історії української музики: початки музичної культури". Доповідь відбудеться в п'ятницю, 22-го листопада, о год. 7:30 вечора в Українському Інституті Америки, 2 Схід 79-та вулиця в Ню Йорку. Телефон для довідок (212) 288-8600.

ВІДБУВСЯ КОНҐРЕС НАЦІОНАЛЬНОСТЕЙ УКРАЇНИ

Одеса (ПБ УНС, Раїса Руденко). — Тут 16-17-го листопада відбувся всеукраїнський міжнаціональний конґрес, у якому взяли участь представники всіх національних меншин України. Конґрес відбувся у приміщенні Одеського Оперного Театру з участю біля 900 делеґатів.

Відкрив конґрес голова Організаційного комітету, народний депутат України, голова Політичної Ради Руху Михайло Горинь. Серед учасників конґресу були кандидати на президента України Вячеслав Чорновіл, Левко Лук'яненко, Володимир Гриньов.

Напередодні відкриття конґресу відбулася пресова конференція, в якій взяли участь: голова Ради Націй Руху Олександер Бураківський, народні депутати України Дмитро Павличко, та Іван Драч, голова комітету у справах національностей при Кабінеті Міністрів України Юрій Полоненко та інші. Кореспондент газети „За Вільну Україну" Михайло Оксимюк повідомив, що до Одеси прибув депутат російського парляменту Андрій Головін, який поширює чутки, що українські парляментаристи нібито їздять по Кубані та інших реґіонах і аґітують за відокремлення цих реґіонів від Росії, в той час як сам Головін займався на Одещині тим, що вишукував противників Акту проголошення державної незалежности. Д. Павличко заперечив наклепницьку інформацію російського парляментариста на членів Верховної Ради України, які нібито їздять по Росії з метою її розчленування. Перший день конґресу завершився пресовою конференцією для укранських і закордонних журналістів.

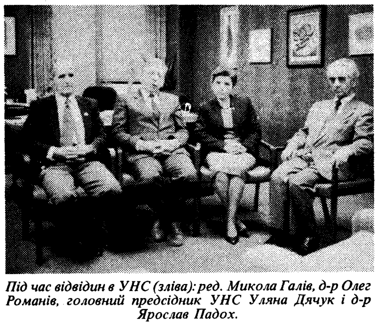
На конґресі ухвалено „Звернення до всіх націй і національно-етнічних груп України", в якому наголошується, що єдиним виходом із ситуації, що склалася

(Закінчення на стор. 6-ій)

ОБІД І ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ „САМОПОМОЧІ"

Ню Йорк. — Українська кредитівка „Самопоміч" влаштовує для своїх членів -сеньйорів при „Самопомочі" святочний обід з нагоди Дня Подяки. Буде представлена мистецька програма. Імпреза відбудеться у неділю, 24-го листопада, о год. 2-ій по полудні у великій залі Українського Народного Дому в Ню Йорку, 144 Друга авеню. За квитками слід звертатися до домівки „Самопомочі", 98 Друга авеню, від год. 10-ої до 4-ої по полудні крім неділі та понеділка. Після обіду відбудуться Загальні збори клюбу сеньйорів. В програмі — звіти, дискусія над ними та вибір управи на наступні два роки.

Голова НТШ у Львові відвідує українські установи

Під час відвідин в УНС (зліва): ред. Микола Галів, д-р Олег Романів, головний предсідник УНС Уляна Дячук і д-р Ярослав Падох.

Ню Йорк (НТШ). — Президія НТШ Америки відбула 9-го листопада надзвичайне засідання з нагоди відвідин президента львівського НТШ, д-ра Олега Романіва. Гість з України доповідав про найновішу діяльність львівського товариства, а президент НТШ-А проф. Леонід Рудницький поінформував його про різнорідні проєкти тутешнього товариства.

Серед обговорених справ були: відбута у Львові міжнародна конференція, присвячена Михайлові Грушевському (її співспонсорами були НТШ Львова, НТШ-Америки, РАУ та Українське Історичне Товариство); нарада Головної управи НТШ 1992 року; плянування спільного річного „бюлетеню" про діяльність усіх НТШ; різнорідні спільні проєкти. Рівнож звітовано про підготову Шевченківської конференції у Ню Йорку 7-го березня 1992 року, Єрусалимську конференцію, присвячену Біблії у слов'янських народів; та польсько-український симпозіюм на 14-го березня 1992 року.

Від самого початку недавньої віднови НТШ у Львові американське НТШ старається усіма способами допомагати матірному товариству. Наприклад, недавно закуплено велику комп'ютерну друкарську систему та інші технічні улаштування. У такій допомозі НТШ також має поміч від громадян, що дають пожертви специфічно на цю ціль.

Під час цього засідання вручено д-рові Романові найновіше видання НТШ-А у співпраці зі „Сучасністю" — „Світи Тараса Шевченка". Збірник статтей покриває різні аспекти шевченкознавства і представляє співпрацю науковців діяспори, України та інших країн.

Користаючи зі свого перебування в ЗСА, д-р О. Романів відвідав ряд українських установ, в тому числі Головну Канцелярію УН Союзу і В-во „Свободи".

Опозиція на Закарпатті об'єднується

Ужгород (УНІАР). — Тут на спеціяльному засіданні зібралися керівники та активісти національно-культурних товариств Закарпаття, які представляють меншості населення краю з метою об'єднання в одну спілку.

Свої делеґації до Ужгороду прислали національні товариства угорців, словаків, німців, циганів, карпатських русинів, „Русский дом", що леґально не оформився, в голосуванні і прийнятті рішень участи не брав. Румуни своїх представників не прислали.

Те, що говорилося з трибуни, змалювало повний тупик, до якого довела етнічні меншості комуністична політика. Учасники засідання висловилися за автономією Закарпаття і ухвалили рішення створити Демократичну ліґу національностей Закарпаття, що об'єднає національні меншості реґіону.

ІМПРЕЗА УНС В РОЧЕСТЕРІ

Рочестер, Н. Й. — Місцевий 367-ий Відділ УНСоюзу „Запорозька Січ" влаштовує для членів та представників відділів спільну вечерю, яка відбудеться у суботу, 23-го листопада, о год. 6-ій вечора в залі школи св. Йосафата. Від Головного Уряду УНС прибуде головний радний Володимир Корчинський.

Опера „Роксоляна" знайшла прихильну критику

Торонто. — Тут відбулася у престижевій залі Рой Томсон Голл прем'єра опери „Роксоляна" Дениса Січинського виконана у концертовій формі та підготована Товариством Української Опери Канади під музичним керівництвом Володимира Колесника.

Та світова прем'єра невідомої досі української опери з нагоди святкування 100-річчя поселення українців у Канаді здобула дуже прихильну критику спеціяльного кореспондента найбільше почитного щоденника „Торонто Стар".

Роналд Гемблтон у числі з 21-го жовтня пише, що прем'єра була великою по дією під кожним оглядом. Він з признанням висловився про організаторів імпрези, які поставили вперше твір написаний ще у 1909 році. Критик бажав би бачити цю оперу у дійсному виконанні, а не лише у концертовому, в якому на його думку було часом важко слідкувати за дією. Але він незвичайно похвально висловлюється про усіх виконавців, хору ім. Лисенка у числі 70 осіб, канадського дитячого хору „Поліфонія" у числі 46 осіб, 50 членів оркестри, а передусім про вісьмох солістів — усіх українців, а це Світлани Сех, Сергіля Гомона і Олександра Савченка з України Ярему Цісарука і Богдана Чаплинського із ЗСА і вкінці з Канади Олександра Сороку, Галину Колесник і Любу Козак.

„Це була велика опера, включно до знаменитих хорів, в якій від початку до кінця можна було відчути натхнення і національний дух", — пише канадський критик. Вкінці додає, ще, що успіх цієї опери і її виконання треба у великій мірі завдячувати професійній оркестрації, яку із фортепіянової версії перババ перебив на оркестру відомий український композитор з Франції Мар'ян Кузан.

ДЕНЬ ПОДЯКИ

Ню Йорк. — Православне Сестрицтво катедри св. Володимира в Ню Йорку, 160 Захід 82-га вулиця, влаштовує традиційний обід з нагоди Дня Подяки, який відбудеться в неділю, 24-го листопада, в парафіяльній залі після Служби Божої.

Дж. Буш і Дж. Бейкер намовляли Малруні не визнавати Україну

Дітройт. — Ровланд Еванс і Роберт Новак, синдиковані колюмністи, розважні статті і коментарі яких появляються в багатьох американських газетах і журналах, помістили у своїй колонці з 11-го листопада коротку інформацію про те, що президент З'єднаних Стейтів Америки Джордж Буш і державний секретар Джеймс Бейкер намовляли канадського прем'єр-міністра Браєна Малруні не визнавати Україну навіть тоді, коли референдум в Україні 1-го грудня випаде позитивно.

„Арґументом" обидвох відповідальних американських політиків було те, що визнання України незалежною державою може значно пошкодити президентові СССР Міхаїлові Ґорбачову.

Дж. Буш і Дж. Бейкер кількакратно розмовляли телефоном з Б. Малруні і „по-батьківськи" дораджували йому поступати дуже обережно у справі визнання України. М. Ґорбачов, на їхню думку, повинен залишитись президентом Совєтського Союзу, бо „тільки він може контролювати атомовою зброєю, розміщеною на територіях Російської федерації, України, Білорусії і Казахстану".

Натомість один мільйон канадців українського походження, — пишуть згадані колюмністи, — роблять усі заходи, щоб їхній уряд, згідно з обіцянкою і демократичними традиціями Канади, визнав незалежність України зараз після позитивного висліду референдуму 1-го грудня і встановив з нею дипломатичні зв'язки. Еванс і Новак пригадують, що українська спільнота в Канаді є не тільки активна, доказом чого є й те, що генеральним губернатором Канади є людина українського походження — Рамон Гнатишин, — але вона становить солідний виборчий бльок.

Прем'єр-міністер Б. Малруні, країна якого значно швидше від ЗСА визнала прибалтійські країни, думає придержуватися цього процесу і вважає, що політична кар'єра М. Ґорбачова закінчилася.

Дж. Бейкер не мав успіху в КНР

Пекін. — Поїздка державного секретаря Джеймса Бейкера в Пекін привернула увагу світової громадськости. Під час переговорів, які тривали в загальному 18 годин, наголос, за словами Дж. Бейкера, був зроблений на проблеми прав людини, торгівлі і контролі над озброєнням. У кожній з цих ділянок, як вважає державний секретар, досягнуто певного успіху, але конкретних успіхів нема.

В ділянці дотримання прав людини китайська сторона ознайомилася зі списком прізвищ 800 політичних в'язнів, що його Бейкер передав пекінським лідерам. Майже про кожного в'язня американці дістали певну інформацію. „Ніколи досі проблема прав людини не обговорювалася (з Китаєм) настільки уважно", — підкреслив Бейкер.

Обговорюючи перспективи торгівлі, представники Китайської Народної Республіки (КНР) обіцяли дотримуватися угоди про контролю над розповсюдженням ракетної зброї. Угода забороняє продавати ракети засягом дії понад 180 миль. Деякі західні експерти вважають, що Китай порушив угоду, продаючи Пакістанові ракети більшого засягу. В обмін на рішення дотримуватися угоди, Китай попросив ЗСА анулювати санкції проти китайської достави ракет встановлених параметрів і відновити експорт в КНР сучасних обчислювальних машин і космічної техніки.

Китай дав згоду дотримуватися прав охорони авторського права в ділянці комп'ютерних програм. ЗСА попередили, що якщо порушення авторського права продовжаться, Пекінові загрожує підвищення мита на товари. Китайські керівники обіцяли не допускати експорту у ЗСА товарів, виготовлених в'язнями таборів і тюрем.

Бейкер почав свою візиту у п'ятницю, 15-го листопада, з переговорів зі своїм китайським колеґою, міністром закордонних справ Чіянь Чіченем і закінчив перебування в Пекіні у неділю, 17-го листопада, розмовою з ним же.

КОНЦЕРТИ ВІРМЕНСЬКОГО ПІЯНІСТА

Ню Йорк. — Вірменський піяніст Артур Папазян, який тепер проживає в ЗСА, дасть три концерти у п'ятницю, суботу і неділю, 22-го до 24-го листопада в польському консуляті в Ню Йорку, 233 Madison ave., на доброчинну Фундацію медичної опіки для дітей, з якої користають діти країн Східньої Европи. За інформаціями та в справі квитків слід телефонувати на число (201) 567-8475.

В АМЕРИЦІ

ГУБЕРНАТОРОМ ЛУЇЗІЯНИ знову став демократ Едвин Едвардс. Він легко переміг Дейвида Дюка у виборах, що відбулися в суботу, 16-го листопада. Е. Едвардс дістав голоси 61 відсотків виборців, Д. Дюк — лише 31 відс. Вибори в Луїзіяні привернули увагу всієї країни, бо одним з претендентів на пост губернатора був колишній куклаксскленець Дейвид Дюк, який зареєструвався три роки тому в Республіканській партії. Проти Д. Дюка були мобілізовані численні сили, в тому числі керівництво його власної партії. Керівники Республіканської партії Луїзіяни радили виборцям голосувати за демократа Едвардса. Те саме зробив і президент Джордж Буш. Однак і Едвардс навряд чи був ідеальним кандидатом. Він займав пост губернатора 12 років. Його останній чотирирічний термін — від 1984 до 1987 року — завершився великим скандалом: федеральний уряд пред'явив губернаторові два обвинувачення у фінансових порушеннях. Завоювавши пост губернатора четвертий раз, Едвардс заявив своїм прихильникам: „Я зроблю все можливе, щоб мешканці нашого стейту відчували гордість за нього, щоб вони гордилися своїм губернатором".

ФЕДЕРАЛЬНИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ суд округи Колюмбія анулював присуд суду нижчої інстанції, яка засудила колишнього асистента президента Роналда Реґена у справах крайової безпеки Джана Пойндекстера до шести місяців в'язниці за участь у змові, обману Конґресу і за неправдиві зізнання. У судовій постанові сказано, що „оскільки обвинувачення не змогло доказати, що зізнання Пойндекстера, які він дав при умові часткового імунітету, не були використані на його судовому процесі, з підсудного повністю знімаються обвинувачення". В той же день вашінґтонський федеральний суд засудив колишнього заступника державного секретаря у справах латиноамериканських країн Елліота Ейбрамса до двох років умовно за приховання від Конґресу інформації про незаконну діяльність в Нікараґуа підполковника морської піхоти Олівера Норта.

ЛИВАНСЬКІ ШІЇТИ ЗВІЛЬНИЛИ ЩЕ ДВОХ ЗАХІДНІХ ЗАКЛАДНИКІВ

Вашінґтон. — Офіційні речники у Вашінґтоні заявили, що в понеділок, 18-го листопада ливанські шіїти звільнили ще двох довголітніх закладників — посланця Англіканської Церкви Террі Вейта і американського професора Томаса М. Сатерленда. Є також добрі вигляди на звільнення решти західніх закладників, заявив кореспондентам пресовий секретар Білого Дому Марлин Фицвотер.

Звільнення згаданих закладників наступило у висліді інтенсивних переговорів представників генерального секретаріяту Організації Об'єднаних Націй з речниками ливанських шіїтів, які закінчились звільненням чотирьох західніх закладників у серпні цього року. Самі переговори і звільнення закладників започаткували нову еру у відносинах шіїтів із західніми країнами і драматичну восьмирічну трагедію із закладниками, яка без сумніву була причиною напруження між західніми країнами і різними, переважно проіранськими терористичними групами в Ливані.

Зараз після звільнення Т. Вейт заявив кореспондентам і представникові сирійського уряду, що, згідно із запевненням керівників шіїтської групи, будуть звільнені незабаром усі інші закладники, між ними два американські громадяни — Джозеф Сісіппіо і Аланн Стін. Їхнє звільнення повинно наступити на протязі чергових п'ятьох днів. Також американець Террі Андерсон, який перебуває в полоні найдовше, буде звільнений при кінці цього місяця. Т. Вейт підкреслив, що такі запевнення дали йому і просили переказати на Заході лідери терористів, які, як виглядає з їхнього потягнення, хочуть встановити кращі відносини з країнами Заходу. Поінформовані особи кажуть, що не треба виключати впливу Сирії на справу звільнення закладників і втручання Адміністрації президента Джорджа Буша, державний секретар якого Джеймс Бейкер говорив про цю справу з президентом Сирії Гафезом ель-Ассадом. Довшу розмову з Ассадом мав також генеральний секретар ООН Гавіє Перез де-Куеяр. Він, зустрічаючись у понеділок, 18-го листопада з кореспондентами в Головній квартирі ООН, заявив, що обидві сторони, шіїти і іранський уряд, заявили недавно, що всі закладники будуть звільнені до Різдва.

Для відпруження загальної ситуації було б добре, щоб також Ізраїль звільнив усіх арабських політичних в'язнів, але ізраїльці все ще тримають у закладі шейка Абдуля-Каріма Обейда, мусулманського фундаменталістського лідера, захопленого ізраїльськими вояками у південному Ливані в 1989 році. Крім того в ізраїльських в'язницях і таборах праці перебуває понад 300 полонених арабів.

Ізраїльські урядові чинники в Єрусалимі заявили, що вони не звільнять більше ані одного араба поки шіїти не поінформують їх про долю старшини-летуна, літак якого був зістрілений в Ливані ще в 1986 році.

Звільнені закладники в доброму фізичному і духовному стані, про що подбали мабуть шіїти, плянуючи звільнення в'язнів заздалегідь.

Створили „нову" партію

Севастопіль (УНІАР). — Тут 7-го листопада кореспондент УНІАР Олеґ Леус мав розмову з лідером севастопільського організаційного комітету партії соціялістичної орієнтації Василем Пархоменком, який повідомив, що партія налічує понад 70 низових ланок та місцевих організацій, які успадкували місцеві первинні організації Комуністичної Партії України.

Представники севастопільського комітету цієї партії були на нараді Соціялістичної Партії України, лідером якої є депутат парляменту України Олександер Мороз. Погляди цих двох партій досить близькі хоча й не ідентичні.

Оцінюючи політичну ситуацію в Україні, Пархоменко сказав, що демократія замінюється неототалітаризмом, порушено балянс політичних сил у суспільстві, держава не забезпечує нормальне співіснування різних політичних сил на засадах конкуренції.

У СВІТІ

ІТАЛІЙСЬКА АМБАСАДА в Тріполі передала лібійському урядові вимогу англійських властей видати двох лібійців, що оскаржені у загибелі літака компанії Пан Амерікен над шкотським містом Лакербі. В літаку летіло 259 осіб. Один з терористів, аль-Меґрахі, є родичем лібійського диктатора Муаммара Каддафі. Оскільки Англія ще в 1984 році зірвала дипломатичні стосунки з Лібією, британські інтереси в Лібії презентує італійська амбасада.

В П'ЯТНИЦЮ, 16-ГО ЛИСТОПАДА, грузинські села Земо Нікозі і Квемо Нікозі зазнали шестигодинного мінометного і ракетного обстрілу з боку внутрішніх совєтських військ, яким сприяли осетинські екстремісти.

МІНІСТЕР ЮСТИЦІЇ РСФСР Ніколай Фьодоров заявив, що російський уряд прийняв рішення вислати колишнього комуністичного диктатора Східньої Німеччини Еріха Гонекера за межі республіки. Куди саме, Фьодоров не уточнив.

ПРЕЗИДЕНТ ЛИТВИ Вітаутас Ляндсберґіс, перебуваючи з візитою в Ню Йорку, запевнив лідерів американських жидівських організацій, що його уряд ретельно розслідує діяльність литовців, яких підозрівають в співпраці з нацистами в роки Другої світової війни. Ляндсберґіс зазначив, що міністерство юстиції Литви вже відмовило в регабілітації 500 в'язням, звинувачених у воєнних злочинах.

ПРЕЗИДЕНТ СССР МІХАЇЛ Ґорбачов підписав указ про призначення ведучого популярної телевізійної програми „Міжнародна панорама" Алєксандра Бовіна амбасадором Совєтського Союзу в Ізраїлі.

4,000 ЕСПАНЦІВ ЗІБРАЛИСЯ в неділю, 17-го листопада, на мадридській площі Праса де Орієнте, щоб відзначити 16-ту річницю смерти генералісімуса Франсіско Франко.

В ШТУТҐАРТІ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ суд над 79-літнім Йозефом Швамберґером, якого звинувачують у злочинах проти людяности в роки Другої світової війни, коли він у званні лейтенанта СС займав посаду коменданта трьох таборів знищення на території Польщі. В 1987 році його арештувала арґентинська поліція і в 1990 році видала Німеччині. Швамберґера звинувачують у вбивстві 3,400 жидів.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Ще один приклад безголов'я у Москві

У минулому тижні вирішили на так званій Державній раді у Москві, яка складається з президентів складових республік СССР, тепер уже тільки сьоми, щоб злучити міністерства закордонних справ і закордонної торгівлі. Рішено це у принципі, не з'ясувавши як та злука має виглядати і хто має стояти на чолі обох з'єднаних міністерств. Теперішній міністер закордонних справ Борис Панкін дав у минулий четвер інтерв'ю закордонній пресі, але із кореспонденції на цю тему у „Ню Йорк Таймсі" з 16-го листопада не видно, чому та справа опинилася на засіданні тієї Державної ради і чому взагалі присвячується їй стільки уваги. Можна тільки здогадатися, що тепер найбільша діяльність совєтського міністра закордонних справ зосереджена на випрошуванні економічної допомоги у формі всякого краму. Але цікавий момент у тому, що коли Панкін перебував у Мадриді на першій конференції про заведення миру між Ізраїлем і його арабськими сусідами, президент Російської федерації Боріс Єльцин видав розпорядок, що треба зліквідувати три четвертини урядовців міністерства закордонних справ. Читаємо, що паніка огорнула 12,700 осіб на етаті того міністерства дипломатів за кордонами СССР і службовиків у Москві.

Відомо, що колишній совєтський міністер закордонних справ Едуард Шеварднадзе зрікся на знак протесту, що Ґорбачов приготовляє свою диктатуру. Призначили Безсмертних, але він урядував дуже коротко, бо скомпромітувався своєю прихильністю до путчу і його відсунули. Панкіна ніби призначив Ґорбачов у порозумінні з Єльциним. Кореспондент „Ню Йорк Таймсу" не згадує, чи той розпорядок Єльцина про редукцію персоналу міністерства Панкіна видано без порозуміння з Ґорбачовим, але виходить, що Єльцин його не запитував. Панкін у своїй зустрічі з закордонними кореспондентами вказував, які широкі функції має виконувати його міністерство: справа роззброєння, виконування міжнародних договорів, репрезентація у Раді Безпеки Об'єднаних Націй та різні інші актуальні міжнародні справи. Все воно мало би виконуватися у порозумінні з міністерствами закордонних справ окремих республік. Панкін признає урядам суверенних республік права вести внутрішню економічну господарку, завідувати всіма справами культури й внутрішньої адміністрації. Трохи смішно читати, як Панкін визначує права й функції „суверенних" республік. Хто його до цього уповноважив і яке воно матиме реальне значення?

Раз-у-раз треба повторяти, що двоєвластя у Москві — Ґорбачова і Єльцина — ненормальне і тому довго не триватиме. Ґорбачов створив після провалу путчу Державну раду з фікцією співвлади з президентами окремих республік, щоби за всяку ціну зберегти „єдність" СССР, читаного тепер як „Союз Соціялістичних Суверенних Держав", за куцою культурною автономією для кожної з них. Головування на цій Раді відбувається за чергою, а координатором має бути Єльцин. Так ми читали раніше, не відомо, як воно тепер відбувається, бо Україна не бере участи у тих нарадах, застерігшись, що остаточне вирішення прийде після 1-го грудня.

Тим часом вістки з Москви говорять тільки про довжелезні черги перед крамницями, про єдину журбу людей щодо харчів і недалекої зими. В Україні краще, але й вона має власні проблеми, плюс така проблема, як 1.2 міл. різнонаціонального війська на її території і журба, що промисл не має всіх потрібних йому сирівців. Загал громадян в Україні не цікавиться Ґорбачовим ані Єльциним, але поки доля України остаточно ни вирішена і не устабілізована — події у Москві можуть ще поважно заважити на подіях в Україні.

НЕДАВНО ЗАСОБИ МАСОВОЇ інформації повідомили, що З'єднані Стейти Америки нібито збираються купити совєтську міжпростірну станцію „Мир". Справді, такий намір був, але тепер все змінилося. Представник НАСА заявив, що американські фахівці зосередять зусилля на створенні власного космічного апарату, хоч на це буде витрачено 30 біл. дол., що набагато більше тієї суми, яку передбачалося заплатити за совєтську станцію „Мир".

Василь Маркусь

ЗАУВАЖЕННЯ ДО ДЕЯКИХ ДІЯСПОРНИХ ІНІЦІЯТИВ

II.

Цей „комітет ад гок" запрошує нас голосувати в референдумі за незалежність. Мабуть стимулом до цієї ініціятиви була американська та й деяких інших країн практика голосування за кордоном, що проводиться через посольства та консульські установи. Деякого розголосу набрало останньо подібне голосування у президентських та парляментарних виборах Польщі польських громадян, що на даному етапі перебували на території Америки. Їх могло бути кілька десять тисяч. Ця процедура була цілком певно узгіднена між урядами Польщі і ЗСА. Подібно роблять американські громадяни в Польщі та інших країнах. Американські громадяни польського роду, очевидно, не брали участи у виборах президента чи послів польського сойму.

З леґального боку, така участь у виборах чужої країни була б неконституційною, могла б стрінутися із закидом нелояльности дотичних громадян, а в стосунку до держави, яка в цю справу просувала (щоб люди даного етнічного походження голосували), із закидом вмішування у внутрішні справи іншої держави. Інша справа, що уряд України (при умові нормальних міждержавних відносин) міг би узгіднити участь у референдумі своїх громадян, що тепер перебувають на території ЗСА. Їх мабуть може бути кілька тисяч в Америці і Канаді.

Навіть жителі ЗСА, що не прийняли американське чи канадське громадянство, могли б голосувати, але тільки в такому випадку, якщо б їх громадянство України було залеґалізоване.

Дехто каже, що йдеться про „символічну" участь, мовляв, щоб нас було більше. Українська політична еміґрація і діяспора не потребують символічної участи, бо ж її вся діяльність є доказом самостійницьких позицій українців поза межами України, і це „голосування" нічого не допоможе.

Його наслідки і рух довкола цього можуть мати також неґативні наслідки. при такій постановці участи й організації в цьому „референдумі", як воно робиться, участь у ньому буде досить мала. Що буде значити кілька тисяч голосів для півтора мільйонової діяспори в Канаді й Америці? Наші недруги, а такі є і в цій країні, тільки скажуть, що українських голосів не було стати на кілька сот тисяч. Хочу сказати що американські жиди такого „голосування" в 1948 році не робили, але „голосували" іншими конкретними ділами, щоб допомогти Ізраїлеві. Ми так само могли в знайти такі методи для себе, аби в цю вирішальну хвилину допомогти незалежній Україні.

Є ще й інші незадовільні аспекти цієї справи:

1. Всю цю ініціятиву і її леґальні пов'язання не узгіднено з американським Урядом;

2. Ініціятори не мають і не можуть мати в цій справі згоди уряду чи парляменту України, бо влада України, зрозуміло, не може приймати рішень, дійсних для чужих громадян. Напевно довго буде чекати „ад гок комітет" на відповідь з Києва стосовно звідси „внесених відповідних доповнень у закон України про референдум".

3. Ініціятори не узгіднили цієї справи з найбільш компетентними сказати своє слово українськими громадськими чинниками (СКВУ, УККА, УАКРада, Координаційний Комітет Допомоги Україні).

4. Серед підписаних „провідних юристів, лікарів, інженерів і інших фахових членів українського походження" не бачимо справді імен з авторитетом у справах права й політики, щоб могли розумно дати у цій справі свою експертизу.

Справді, подано не фірмовому листку десять прізвищ ієрархів УАПЦ й Української Католицької Церкви в ЗСА в ролі „дорадчого комітету". Не знаємо, що і чи взагалі наші Владики щось радили „комітетові ад гок". Не хочеться вірити, щоб після серйозного обміркування всієї ситуації поважні установи чи люди могли дати свої прізвища для спонсорування такої ініціятиви. Боїмося, що із Владиками так сталося, як у нас буває: просять ієрархію Церков благословити якусь добру справу чи комітет, бо це гарно виглядає, як на фірмовому листку є духовні особи. На жаль, не завжди перевіряємо зміст і значення справи та легкодушно віримо всяким ініціятивам і їх підписуємо...

Догадуємося, що ініціятори тому звернулися до ієрархії, щоб мати організаційно-технічну допомогу Церков, котрі мали б цей процес провести біля церков та закликати вірних, щоби взяли участь у цьому сумнівному „референдумі". Не знаємо тільки, для кого призначені 25 дол. від бальоту, що їх голосуючі мали б вплатити при відданю свого голосу.

Щоб оминути всяких можливих комплікацій, було б найкраще, щоб відповідальні і мислячі громадяни не приймали участи в цій ініціятиві. Цей дещо неприємний епізод, не зважаючи на добрі наміри, повинен нас заставити усіх задуматися над тим, як такі важливі речі робити у майбутньому. А їх треба робити інакше із з повною відповідальністю.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Ліда Палій

Враження з мистецької виставки у Львові

Вертаючись із симпозіюм на тему Лесі Українки в Луцьку, я щасливим припадком попала на відкриття бієннале Українського Образотворчого Мистецтва „Львів'91 — Відродження".

Пополудні 8-го вересня цього року, не зважаючи на дрібний дощик, що час від часу покроплював із заблуканих хмар, перед входом до будинку Львівської Картинної Ґалерії зібралося кількасот людей. Через таку велику кількість зацікавлених, відкриття виставки відбулося на дворі. Учасників і гостей привітали Емануїл Мисько, професор, голова Правління Львівського обласного відділення українського фонду культури та Василь Шпіцер, голова Львівської міської Ради народних депутатів. Від діяспори виступила мисткиня з Торонто Галина Новаківська.

Виставка картин і скульптур була розміщена у великих залях ґалерії. Через численність відвідувачів першого дня важко було добре приглянутися до творів. Присутні юрмилися біля експонатов, знайомилися, віталися, фотографувалися... Щойно наступного дня я змогла спокійніше все оглянути. На жаль, не вспіла відвідати другого приміщення, в якому відбувалася експозиція ґрафіки й акварель.

На виставці у Львівській Картинній Ґалерії переважали аванґардні твори, помітне було шукання нових напрямків творчости. Я була приємно заскочена високим мистецьким рівнем картин талановитих, своєрідних, переважно молодих мистців. На берусь, однак тут в цьому короткому звіті переводити аналізи творчости, може це зробить хтось з фахівців. Згадаю тільки, що участь взяло понад 250 мистців зі Львова, Києва, Одеси, Ужгороду, Тернополя, Миколаєва, Вінниці, Луцька, Полтави, Івано-Франківська, Запоріжжя й інших міст України. Були й українці з других республік, особливо численна й цікава група з Санкт Петерсбурґу. Зі ЗСА й Канади було по яких двадцять представників. У виставці також брало участь кількох мистців з Парижу, Лондону, Мюнхену й Женеви.

Картини репрезентували творчість за останні два роки. Жюрі складалося з 13-ти членів, мистців і мистецтвознавців зі Львова, Одеси і Торонто. Організатори виготовили імпозантний каталог, в якому є фотографії всіх учасників, короткі замітки про них та кольорові репродукції їхніх праць.

Появилися також дві різ-

(Закінчення на стор. 5-ій)

Юрій Р. Рибак

МЕДІСОН АВЕНЮ — ЗАХИТАНА ПОЗИЦІЯ РЕКЛЯМИ

Усім відомо, що назва вулиць на те, щоб орієнтуватися у місті. Але не усі знають, що місто Ню Йорк відоме тим, що його вулиці мають теж переносне значення. Так, наприклад, П'ята авеню означає моду, Волл Стріт — фінанси, а найбільший вплив як на бідних, так і на багатих має таки Медісон авеню, бож це центр реклями. Вона старається знайти переконливий арґумент, щоб розбудити жадобу заспокоєння потреб людини... І це ми в ЗСА всі добре знаємо, бож майже на кожному кроці нашу увагу привертає реклями, метою якої є прихвалити товар чи услугу. На цю тему вже було багато книжок і ось недавно появилася ще одна , яка інформує читача про тих, що саме творять цю рекляму. Назва книжки: „Whatever Happened to Madison Avenue? — Advertising in the '90s. (Little, Brovn & Co. 1991, p.p. 269). А написав її дуже приступно Мартін Маєрс, автор 27 різних книжок, в тому числі багато з ділянки бизнесу та фінансів.

Між іншим, автор старається проникнути в суть постійного, жорстокого зовнішнього натиску у праці і збагнути його вплив на дію сучасної реклямової аґенції. Бо ЗСА мають найбільшу у світі реклямову індустрію, що охоплює 6,000 аґенцій від одноособових до фірм із тисячами службовиків і фахівців. Медісон авеню в Ню Йорку вважають центром індустрії, де більшість передових аґенцій відкрили свої кватири та зацікавлені міжнародним засягом діяльности. У загальному головним завданням аґенції є творити і впроваджувати рекляму на ринок згідно з директивами клієнтів. Тому і вони опрацьовують різні пляни продажу, форми опакування та дораджують у розв'язці ринкових проблем.

Автор книжки обговорює також минулу та сьогоднішню ситуацію аґенцій, а з історичного аспекту застановляється над причинами змін, що відбулися у часі світових політичних змін, розвитку технології, телевізії, радіо, телефону та їхнього впливу на смак і зацікавлення споживачів. Розвиток комп'ютерського застосування як у виробництві, так і в розподілі товарів та їхньої контролі не поминули аґенцій, головно техніки збирання інформацій для аналізи ринку та продуктивности реклями. Тут наочно відбулися основні структурні зміни... Опанування бо американського ринку збуту, а головно закордонна конкуренція вимагають новий підхід до реклями та її успіху. Завважується, однак, що таки незмінним у реклямі залишилися творчі ідеї людського розуму та уяви, які спроможні намічений предмет впровадити у центр уваги покупця. Та незалежно від цього аґенції повністю свідомі того, що таки найкраще продаються автомобілі, книжки та мило до прання завдяки усному спілкуванню покупців і ніхто цього не може перевершити ніяким трюком чи технікою.

Саме ж завдання реклями не таке просте. Воно охоплює різні питання з ділянки соціології та літератури, а також використовує зорове, вокальне та музичне мистецтво. І це дається завважити від товарової марки до товарової марки, від категорії продукту словом, де б не глянути. Часом сама метода розподілу товару буває вирішальним моментом успіху. Ось хоча б секретарки та бюрові працівники. Вони купують більше косметичних виробів, ніж хто інший. Але коли продуцент поширює свій розподіл продажу, скажімо, пудер до лиця на дисконтові крамниці, то тоді крамниці, які досі продавали по повних цінах, перестають його продавати по повних цінах, перестають його продавати. І тут з'являється складна ситуація для аґенції, а саме як попровадити рекляму, щоб задовільнити пляни клієнта і збільшити збут товару.

У 1975 — 1984 роках під впливом економічної гарячки злучування чи опанування слабших підприємств реклямові витрати у ЗСА зросли коло 14 відс. річно. Це створило золоту добу домінації американської індустрії реклями. Та все це не тривало довго, бо закінчилося стрімголовим занепадом. Англійці, французи, а останнім часом японці почали викуповувати аґенції у ЗСА, які у міжчасі перейшли з приватних рук на публічні корпорації. Зміни у стратегії нових власників відчули аґенції у нижчих доходах. Причина була в тому, що фонди на рекляму пішли до фірм, зайнятих промоцією продажу та безпосередньою висилкою товару до споживача.

Зарисувалася розбіжність у поглядах. Аґенції вважають, що їхні клієнти не розуміють, що роблять, а клієнти вважають, що хоч як добра є американська рекляма, то остаточно Медісон авеню не знає, як рекламувати себе саму.

Сама ж рекляма — це коштовна пропозиція, а відносно виправдання витрат, то ще досі не вдалося задовільнити, чи згідно зі сподіванням вона є дійсно стовідсотково продуктивна. Причина в тому, що не опрацьовано методи точної аналізи реакції споживачів, яка є складніша, ніж виглядає. Вже доказано практично, що крамниця більше користає під час розпродажі товару по знижених цінах, ніж із загальної реклями.

Власник відомих департаментних крамниць „Джан Ванемейкер" одного разу завважив таке: „Я знаю, що половина грошей, які витрачую на рекляму, є змарнована, однак я ніколи не можу дізнатися, котра саме половина". Щоб вияснити невідому інформацію про рекляму є люди, порівнюють безпосередній її вплив із ростом трави. Вони вияснюють, що нормально не можемо бачити, як у даній хвилині трава росте, а все ж таки кожного тижня приходиться її косити.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ГАЗЕТУ ЧИТАЮТЬ

Найкращим доказом, що українці читають „Свободу" може послужити відгук на статтю Василя Маркуся „Референдум і ми". Того дня, коли до Чикаґо прийшло число „Свободи", де була поміщена ця стаття, прийшли перші чеки — датки на референдум. За останніх кілька днів Товариство Сприяння Руху в Чикаґо отримало відгуки „від моря до моря", із стейтів Атлантійського побережжя до Гавайських островів на Тихому океані, від теплої Фльориди до засніженої Міннесоти. Коли ми всі тут, які займаються цією акцією, є глибоко вдячні за кожну пожертву, ми ще більше є зворушені зрозумінням нашої громади, що „коли не тепер, то коли? Коли не ми, то хто?", як це зазначено в нашій листівці, яка закликала до спонзорування одного, або більше (або менше) робітника референдуму на Україні, визначуючи суму 60 дол. (більше ніж задовільна двомісячна платня робітників на Україні).

З Рашвілл, Н. Й., пані Залізняк пише: „Ми живемо на селі, подальше від більших скупчень українців. То ж, прочитавши про Вашу акцію відносно референдуму в „Свободі", пересилаю свій даток..." Ірена Клос з Овкленду, Н. Дж. „На сторінках, „Свободи" з 1-го листопада прочитала я статтю, 'Ми і референдум'. Посилаю на ту велику, благородну ціль..." З Літтлтон, Кольо., подружжя Махобей (спонзоруючи більш ніж чотирьох працівників): „Пробачте, що так пізно і мало..." З Ню Йорку: „В нашому Ню Йорку не здобулися на створення акції допомоги Рухові в цей критичний час — отже, ми хочемо прилучитися цим разом до чикаґівської громади..." З далеких Гаваїв Марія Сайкевич-Кодельська: „Дай Боже, щоб проголосували за незалежність, про це пишу до моєї родини в Україні..."

Але цей мій лист був спровокований листом Юрія Стефанишина. Він пише: „Я, 75-літній, живу в Ст. Луїс. Мо., складаю 60 дол. на Рух-референдум в Чикаґо. Закликаю решта жителів Ст. Луїсу Мо., включитися до добра і допомоги Україні в так важливий час. Прошу мій заклик переслати до „Свободи". Юрій Стефанишин". Для цього Ю. Стефанишин навіть долучив поштовий значок. Виконуємо побажання добродія із Ст. Луїсу. Якщо є такі, які на цей заклик хочуть відгукнутися, просимо пересилати чеки виписані на Rukh-Referendum на адресу: Rukh 2247 W. Chicago Ave., Chicago, Ill. 60622.

Вкінці хочу згадати, що Рух в Чикаґо вже передав гроші для працівників референдуму в Україну. На жаль, не стільки, скільки в Україні потрібно. Наше завдання ще не скінчене.

З пошаною
Дарка Маркусь,
Чикаґо, Ілл.

Володимир Жила

УВАЖНО ДІБРАНІ І ЦІКАВО ВИСВІТЛЕНІ ПРОБЛЕМИ

Василь Ящун, „Вибране із славістики", записки Наукового Товариства ім. Шевченка, том 216, Філологічна секція. Ню Йорк—Париж—Сидней—Торонто, 1991, стор. 319.

Праця проф. Василя Ящуна „Вибране із славістики" складається з трьох частин: мовознавчої, літературознавчої і фолкльорної. В цілому, це дібрані важливіші публікації автора, які друкувалися вже раніше в наукових збірниках, науково-популярних журналах і три в „Свободі". У них багато уваги приділено різним поглядам на викладені проблеми з трьох вищезгаданих галузей науки і критично проаналізовано їх. Дослідження ведеться по лінії вияву історично-пізнавальної ваги окремих явищ.

Серед мовознавчих праць нашу увагу привернула стаття „Термін і назва 'Броди' в Західній Україні". У ній В. Ящун справедливо підкреслює велике значення цього терміну. Поступовість і безперервність розвитку мови дозволяє реконструювати його минулий стан не тільки на українській мовній території, але також на інших. Що більше, в болгарській і македонській мовах цей термін крім значення „брід" означає ще „переїзд водою" і навіть „судно". На українській території термін цей став також топонімом і як такий він задокументований в історичних джерелах уже наприкінці XI ст. Багато уваги приділяє автор його похідним формам. Свою аналізу В. Ящун проводить на матеріялі писаних пам'яток і відповідників споріднених мов. На окреме визначення заслуговує тут багата бібліографія.

У мовознавчій частині варто зупинитися також на праці „Англійські запозичення в сучасній українській мові". Тут автор обговорює близько 645 таких запозичень (з близько 24,000 запозичень в українській мові). Стаття написана свіжо і по новому, зокрема щодо інтеґрації запозичень, що мала місце в основному протягом XIX і XX століть. Його розгляд має всесторонній характер і охоплює фонологічний, морфологічний і стилістичний процеси. Говорить він також про похідні форми запозичень, їхні наголоси та робить прогнозу щодо вживання їх в українській мові. Особливо важливим у визначенні меж поширення цього явища є виділення найбільш яскравих і стійких запозичень, які виразно вказують на диференціяльні риси української мови.

Ніяк не можна поминути в цій частині також дуже цінної статті „Етимологія і семантика слів „коливо" — „кутя". Слова ці грецького походження. „Коливо" — це поминальна кутя чи каша з пшениці, рису із солодкою підливою. „Кутя" знову — це обрядова каша з ячмінних або пшеничних зерен, уживана з солодкою підливою напередодні Різдва чи Водохрищів. У народі прийнято говорити про „багату кутю", яку подають на Свят-вечір перед Різдвом і „голодну кутю", яку подають у переддень Водохрищів, або, як пише Карпенко-Карий: „Мороза кличуть вечеряти на голодну кутю, а це багатий вечір". Обидві ці страви з'явилися в Україні після прийняття християнства, тобто після 988 року. Щодо їхніх складників зберігаються вироблені народною уявою гнучкі алегоричні поняття. Народ вважає, що з посівного зерна виросте нове стебло, подібне мертве тіло одного дня воскресне з мертвих. Мед у куті має також символічне значення, він означає солодкість вічного життя. Ці страви стали, до речі, дуже характерними для сільськогосподарської України й навколо їх зародилися багаті традиції, що перетривали століття.

Літературознавча частина наскрізь філософсько-естетична. Тут автор дібрав такі статті: „Вплив світогляду Івана Франка на його естетичні принципи", „Релігійні і морально-етичні принципи Тараса Шевченка", „Головні постуляти Шевченка для відродження і розвитку української нації" і „Шевченко в світлі індивідуалізму і персоналізму". Кожна з цих статтей досягає своєї мети, тобто вірою і правдою служити добру й істині. По-перше вони дають відчути читачеві той ідеал, яким Франко і Шевченко керувалися у своїй творчості, і, по-друге, вказують, що їхня творчість є блискучим прикладом всього кращого.

Обидва письменники нещадні і непримиренні, коли пишуть про порушників моралі і етики. Вони засуджують все чуже українському народові і погане, бо так велить їм їхня совість, бо вони глибоко поважають і люблять свій народ — цих скромних, чесних благородних трудівників. Все це з мудрістю і талантом розкривається в їхньому світогляді, якому характерна безконечна різноманітність найтонших відтинків. Бож вони — письменники широкого діяпазону, письменники багатогранні, творчість яких осяяна багатством високих ідеалів, які викликають у читача приємне і радісне почуття. У цій частині маємо також статтю, що розглядає проблему, чи був Шевченко індивідуалістом чи персоналістом. В. Ящун на підставі дослідження багатого матеріялу приходить до висновку, що Шевченко був „типом людини, особистість якої була комбінацією позитивних ознак індивідуалізму і персоналізму. Таким чином любов Шевченка до свого народу й до України була справді героїчною, вільною від неґативних ознак індивідуалізму. Він був персоналістом в кращому значенні цього слова". Поет вважав, що особа є першоосновою буття. Це наставлення в радянському літературознавстві вважалось реакційним і тому цю тему там не розглядали. Таким чином стаття В. Ящуна може зараз корисно прислужитися справі й стати добрим початком для поширеного розроблення цього наскрізь цікавого явища, яке так глибоко заховалось в особистості Шевченка.

У галузі вивчення культу св. Миколая В. Ящун поширив горизонти українського фолкльору. Вивчення цього культу було, до речі, темою його докторської дисертації, яку він захистив на Заході в університеті Карла Франця в Ґрацу, в Австрії. Вивчаючи згадану тему, автор мав поважну перевагу над іншими дослідниками, а саме, закінчені богословські студії. Тому його підхід у цій

(Закінчення на стор. 5-ій)

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

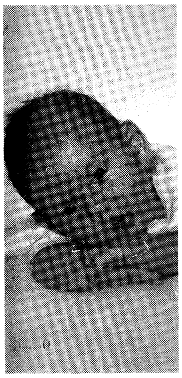
У теперішній організаційній кампанії Українського Народного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої української громади на північно-американському континенті, для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги і важливости „Свобода" публікує в цій кампанії фотознімки новоприєднаних молодих членів УНСоюзу, якщо — очевидно — ці фотознімки нам надіслано.

Іванко Бурий — Ольсон, новий член 434-го Пластового Відділу УНСоюзу у Монтреалі, Канада. Вписав свого внука Іванка в члени УНСоюзу дідусь Мирослав Бурий.

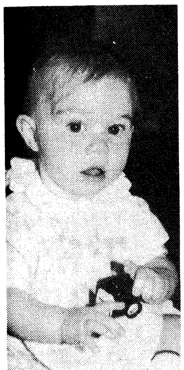
Ліса Анна Ригальська, доня Данути та Андрія Ригальських, нова членка 3-го Відділу УНСоюзу в Джерзі Ситі, Н. Дж. Мати Ліси Анни, яка закупила для доні грамоту УНСоюзу, працює в друкарні Видавництва „Свобода".

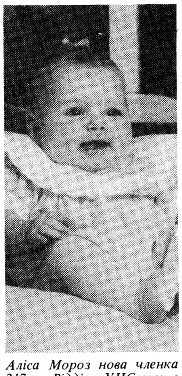
Ждан Роман Кордуба, новий член 472-го Відділу УНСоюзу в Чікаго, Ілл. Вписала свого внука Ждана Романа в члени УНСоюзу його бабуня Ірена Клос

Степан Християн Дигдало, син Анни і Павла Дигдало, новий член 94-го Відділу УНСоюзу в Дітройті, Мішіген.

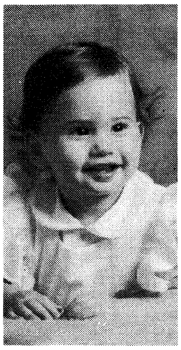
Юстина Марія Микель, доня Регіни та Івана Микель, нова членка 42-го Відділу УНСоюзу в Пассейку, Н. Дж. Вписала свою внучку Юстина Марію Микель в члени УНСоюзу дідо Павло та баба Ядвига Дяченко.

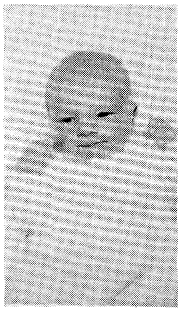
Аліса Мороз нова членка 217-го Відділу УНСоюзу в Рочестері, Н. Й. Вписала Алісу Мороз в члени УНСоюзу її прабабця Анна Мороз, яка вже раніше подбала про те, щоб її внуки стали членами УНСоюзу.

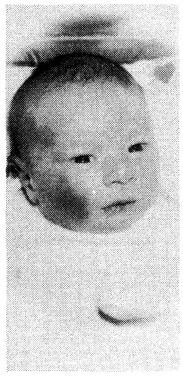
Ангелина Марія Косар, нова членка 220-го Відділу УНСоюзу в Чікаго, Ілл. Вписала свою внучку Ангелину в члени УНСоюзу її бабця Ольга Косар.

Ляриса Абасі, доня Лідії Абасі, нова членка 17-го Відділу УНСоюзу в Чікаго, Ілл. Вписала свою внучку Лярису в члени УНСоюзу Ніна та Ярослав Билень, який є секретарем цього Відділу.

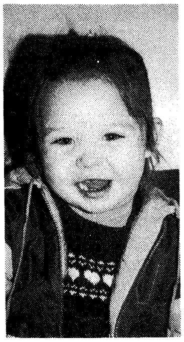
Дженіфер Габрієла Затварницька, доня Елійота та Дениси Затварницьких, нова членка 173-го Відділу УНСоюзу у Вілмінґтоні, Делавар. Вписала Дженіфер Габрієлу в члени УНСоюзу її бабуня Ірена Затварницька.

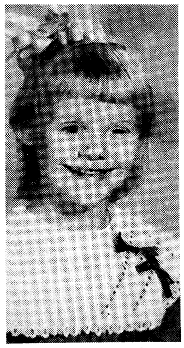
Брендон Маніскалк, син Антона та Марії Маніскалк, новий член 170-го Відділу УНСоюзу в Джерзі Ситі, Н. Дж. Вписали свого внука Брендона в члени УНСоюзу дідо Володимир та бабця Ольга Білик, замешкалі в Байоні, Н. Дж.

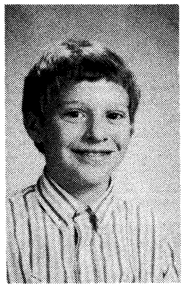
Любко Березовський, новий член 94-го Відділу УНСоюзу в Дітройті, Мішіген. Вписали свого внука Любка в члени УНСоюзу дідусь Михайло та бабуся Анна Березовські, які є також членами УНСоюзу.

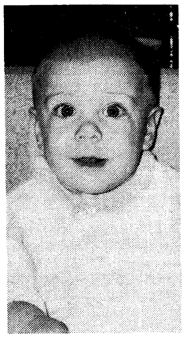
Оленка Шевчук, доня Люби та Василя Шевчуків, нова членка 17-го Відділу УНСоюзу в Чікаго, Ілл.

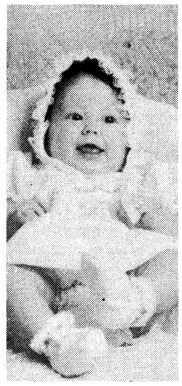
Оксана Євгенія Чебіняк, доня Андрія та Олени Чебіняк, нова членка 99-го Відділу УНСоюзу в Кергонксоні, Н. Й.

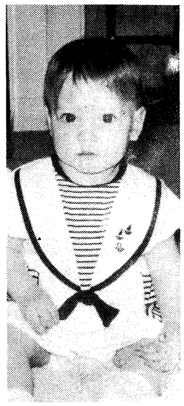
Андріян Андрій Чебіняк, син Андрія та Олени Чебіняк, новий член 88-го Відділу УНСоюзу в Кергонксоні Н. Й.

Христина Марія Марущак, доня Василя та Брідджет Марущаків, нова членка 42-го Відділу УНСоюзу в Пассейку, Н. Дж. Вписали свою внучку Христину Марію в члени УНСоюзу Василь і Анастазія Марущаки.

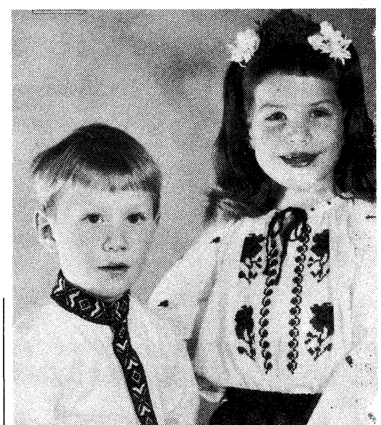
Христина Надія МекКормік, донечка Галини і Павла МекКормік, наймолодша членка 290-го Відділу УНСоюзу в Балтиморі, Мериленд. Вписали свою внучку Христину Надію в члени УНСоюзу її бабуся і дідусь Єва та Петро Зозуляк.

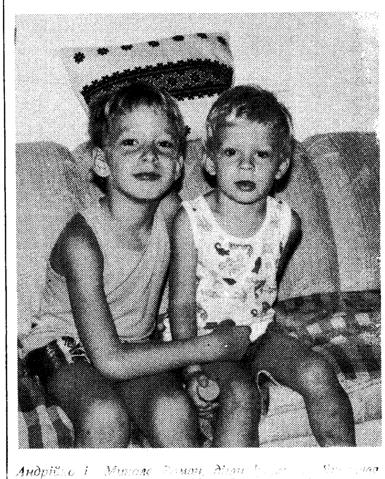
Стефанія Христина Бруїн, доня Томаса і Олі Де Бруїн, наймолодша членка 8-го Відділу Подільська Січ в Йонкерсі, Н. Й. Вписали в члени УНСоюзу свою донечку батьки, за рекомендацією діда Семена Ревака.

Христинка, доня Марусі та Левка і Вікторійка, доня Ліди та Матейка, улюблені внучки мґра Івана Геврика, головного директора для Канади. Вписав свої внучки в члени УНСоюзу дідо, який є також секретарем 445-го Відділу УНСоюзу у Вінніпеґу, Канада.

Михайло і Дарія Долошицькі, нові члени 13-го Відділу УНСоюзу у Вотервліт, Н. Й. Вписали свою доню та сина в члени УНСоюзу Софія та Іван Долошицькі.

Андрійко і Микола Роман, діти ... Роман, нові члени 13-го Відділу УНСоюзу ... Н. Й.

Випускний вечір „Рідної Школи" у Клівленді

Підготова до кінцевих (матуральних) іспитів абітурієнтів „Рідної Школи" в Клівленді 1990—91 року проходила в атмосфері святкувань 120-літнього ювілею від дня народження Лесі Українки. Ціла школа включилася в цей ювілей, вивчаючи пісні до слів поетеси й підготовляючи п'єсу „Віщування старого дуба" М. Ласовської-Крук з життя Лесі Українки, що її успішно і з великим ентузіязмом виконали учні 9-го червня 1991 року.

Кінцеві іспити випускної 11-ої кляси проходили тут 27-го і 28-го квітня (письмові) і 5-го травня (усні).

Іспитову Комісію очолював шкільний дорадник (інспектор) д-р Степан Воляник, а в її складі працювали: д-р Вірослав Кость, директор, Софія Бура, заступник директора, д-р Люба Мелінишин (українська література), Марія Яцкевич (українська мова), Євгенія Юрчук-Бабенко (історія України), Ігор Яцкевич (українська культура), Ігор Мелінишин (географія України). До іспитів приступили учні 11-ої кляси: Марко Гіщак, Шана Грліκі, Андрій Кітраль, Лариса Кордуба, Ліда Кость та Євген Тарнавський.

Програму Випускного вечора, який проходив 16-го червня 1991 року в залі готелю Галідей, відкрив директор Вірослав Кость коротким вступним словом, вітаючи абсольвентів та їхніх батьків із успішним закінченням Школи Українознавства. Праця учнів цієї кляси не завжди проходила легко, бо були різні перешкоди на їхньому шляху. Та всетаки їхня наполегливість поборола ті труднощі і з цього випливає вдоволення не тільки абсольвентів та їхніх батьків, але й дирекції школи й учителів.

Далі директор попросив о. Михаїла Богдана Крупку, пароха Свято-Покровської парафії, провести молитву на відкритті.

За відсутню діючу голову Товариства „Рідна Школа" Мотрю Стахур склала привіт Софія Бура, секретар Управи. Черговий привіт передала мґр Едита Морозинська від „Рідної Школи" ім. Тараса Шевченка при Українському Православному Соборі св. Володимира у Пармі.

Від кляси випускників подяку й прощальне слово виголосив її староста, Марко Гіщак, а Шана Ґрлікі виголосила подяку англійською мовою.

Від Батьківського Комітету кляси абсольвентів виступила Ганна Тарнавська, висловлюючи признання й подяку дирекції, д-рові Степанові Воляникові й учителям, які допомогли цій клясі завершити навчання — а також Олі Кость, яка чимало посвятила часу на доповняльні лекції. Ганна Криш переказала ті думки англійською мовою.

Вкінці директор попросив до слова опікуна 11-ої кляси Марію Яцкевич, вчительку української мови, яка недавно прибула з України. Вона вказала на потребу здобування українознавчої освіти. Особливо відзначила вона працю тих учнів, які виростають в англомовних родинах, але всетаки поборюють труднощі і добиваються успіхів.

Слідувало Многоліття абсольвентам і вручення випускникам шкільних свідоцтв і дипломів, після чого директор передав абсольвентам на пам'ятку цінні дарунки — книжки української прози й поезії від 8-го Відділу Українського Золотого Хреста ім. Олени Теліги, що його очолює Маруся Попович.

Після спільної вечері приступлено до розвагової частини вечора, на початку якої Євген („Геньо") Тарнавський відчитав присвяту вчителям. Зворушливим був спів абсольвентки Лариси Кордуби під акомпанямент Олі Кость, яка виконала — у присвяті батькам — пісню „У досвітню пору". Відтак висвітлено фільм („відео") з юних і дитячих років випускників, що його з відповідними поясненнями вдало опрацювала минулорічна абсольвентка Рената Кость.

Окремо годиться тут відзначити матуральне табло, що його по-мистецькому оформила абсольвентка Лідія Кость. Тут зазначено п'ятиліття Чорнобильської трагедії іконою Чорнобильської Богоматері у центрі, вгорі, та сплетено ювілеї 120-ліття Лесі Українки й 150-ліття Миколи Лесенка: карт... ає

Випускна кляса школи українознавства Т-ва „Рідна Школа" 1990—91. (Таблo мистецьки оформила Лідія Кость, фото: Дарія Говикович).

(Закінчення на стор. 5-ій)

scope travel inc · УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ПОДОРОЖЕЙ

1605 SPRINGFIELD AVENUE, MAPLEWOOD, NJ 07040
201 378-8998 800-242-7267 FAX 201 378-7903

AND

936 NORTH WESTERN AVE., CHICAGO, ILL 60622
312 772-4500 ex 42 FAX 312 772-1043

Марійки Гельбіг

1992 TOURS TO UKRAINE

1. **LVIV EXP I** 13 DAYS	APR 30-MAY 12 SWISSAIR	LVIV (10 Days) Halych/Iv. Frankivsk/Kolomyja BUDAPEST *Breakfast Basis Only*	MAY 01-11 MAY 11-12	$1850.00 SGL $175.00
2. **FRANKIVSK I** 13 DAYS	APR 30-MAY 12 SWISSAIR	IV. FRANKIVSK OR KOLOMYJA LVIV BUDAPEST *Breakfast Basis Only*	MAY 01-08 MAY 08-11 MAY 11-12	$1875.00 SGL $175.00
3. **PODOLANKA I** 13 DAYS	APR 30-MAY 12 SWISSAIR	LVIV TERNOPIL Potchajiv BUDAPEST *Breakfast Basis Only*	MAY 01-06 MAY 06-11 MAY 11-12	$1875.00 SGL $175.00
4. **ZOZULIA I** 14 DAYS	MAY 25-JUN 07 LUFTHANSA	LVIV (7 Days) Halych/Iv. Frankivsk/Kolomyja Potchajiv KIEV/Kaniv	MAY 26-JUN 02 JUN 02-07	$2025.00 SGL $200.00
5. **BANDURA I** 15 DAYS	MAY 25-JUN 08 LUFTHANSA	LVIV TERNOPIL Potchajiv KIEV/Kaniv	MAY 26-31 MAY 31-JUN 04 JUN 05-08	$2075.00 SGL $225.00
6. **HUTSULKA I** 17 DAYS	MAY 25-JUN 10 SWISSAIR	IV. FRANKIVSK/ OR KOLOMYJA Yaremtche/Kosmatch/Kosiv Yablonytskyj Pereval LVIV Potchajiv KIEV/Kaniv VIENNA	MAY 26-31 MAY 31-JUN 04 JUN 04-08 JUN 08-10	$2350.00 SGL $300.00
7. **VESELKA** 15 DAYS	JUN 29-JUL 13 LUFTHANSA	LVIV Potchajiv KIEV/Kaniv ST. PETERSBURG Petrodvorets MOSCOW	JUN 30-JUL 04 JUL 04-08 JUL 08-11 JUL 11-13	$2650.00 SGL $375.00
8. **HALYCHANKA I** 21 DAYS	JUN 29-JUL 19 LUFTHANSA	LVIV (15 Days) Halych/Iv. Frankivsk/Kolomyja Potchajiv KIEV/Kaniv	JUN 30-JUL 14 JUL 14-19	$2400.00 SGL $300.00
9. **HUTSULKA II** 17 DAYS	JUN 29-JUL 15 SWISSAIR	IV. FRANKIVSK OR KOLOMYJA Yaremtche/Kosmatch/Kosiv/ Yablonytskyj Pereval LVIV Potchajiv KIEV/Kaniv VIENNA	JUN 30-JUL 05 JUL 05-09 JUL 09-13 JUL 13-15	$2450.00 SGL $300.00
10. **ZOZULIA II** 14 DAYS	JUL 06-19 LUFTHANSA	LVIV(7 Days) Halych/Iv. Frankivsk/Kolomyja Potchajiv KIEV/Kaniv	JUL 07-14 JUL 14-19	$2200.00 SGL $200.00
11. **BANDURA II** 15 DAYS	JUL 06-20 LUFTHANSA	LVIV TERNOPIL Potchajiv KIEV/Kaniv	JUL 07-12 JUL 12-16 JUL 17-20	$2250.00 SGL $225.00
12. **POLONYNA** 19 DAYS BUS TOUR (Tourist Class)	JUL 06-24 LUFTHANSA	LVIV TERNOPIL Potchajiv KOLOMYJA Yaremtche/Kosiv/ Yablonytskyj Pereval CHERNIVTSI Kamianets Podilskyj VINNYTSIA KIEV/Kaniv	JUL 07-12 JUL 12-14 JUL 14-17 JUL 17-19 JUL 19-20 JUL 20-24	$2400.00 SGL $300.00
13. **LVIV EXP II** 13 DAYS	JUL 16-28 SWISSAIR	LVIV (10 Days) Halych/Iv. Frankivsk/Kolomyja BUDAPEST *Breakfast Basis Only*	JUL 17-27 JUL 27-28	$1950.00 SGL $200.00
14. **FRANKIVSK II** 13 DAYS	JUL 16-28 SWISSAIR	IV. FRANKIVSK OR KOLOMYJA LVIV BUDAPEST *Breakfast Basis Only*	JUL 17-24 JUL 24-27 JUL 27-28	$1950.00 SGL $200.00
15. **PODOLANKA II** 13 DAYS	JUL 16-28 SWISSAIR	LVIV TERNOPIL Potchajiv BUDAPEST *Breakfast Basis Only*	JUL 17-22 JUL 22-27 JUL 27-28	$1950.00 SGL $200.00
16. **HUTSULKA III** 17 DAYS	JUL 27-AUG 12 SWISSAIR	IV. FRANKIVSK OR KOLOMYJA Yaremtche/Kosmatch/Kosiv/ Yablonytskyj Pereval LVIV Potchajiv KIEV/Kaniv VIENNA	JUL 28-AUG 02 AUG 02-AUG 06 AUG 06-10 AUG 10-12	$2450.00 SGL $300.00
17. **KOZACHOK** 24 DAYS BUS TOUR	JUL 27-AUG 19 LUFTHANSA	LVIV KOLOMYJA Kosiv/Yaremtche/ Yablonytskyj Pereval CHERNIVTSI/ Kamianets Podilskyj VINNYTSIA KRYVYJ RIH ZAPORIZZHIA/ Khortytsia DONETSK KHARKIV POLTAVA KIEV/Kaniv	JUL 28-AUG 01 AUG 01-03 AUG 03-05 AUG 05-06 AUG 06-07 AUG 07-09 AUG 09-11 AUG 11-13 AUG 13-15 AUG 15-19	$2700.00 SGL $300.00
18. **KALYNA** 15 DAYS	JUL 30-AUG 13 SWISSAIR	LVIV Potchajiv KIEV/Kaniv VIENNA	JUL 31-AUG 6 AUG 06-10 AUG 10-13	$2400.00 SGL $300.00
19. **HALYCHANKA II** 19 DAYS	JUL 30-AUG 17 LUFTHANSA	LVIV (14 Days) Halych/Iv. Frankivsk/Kolomyja Potchajiv KIEV/Kaniv	JUL 31-AUG 13 AUG 13-17	$2350.00 SGL $275.00
20. **ZOZULIA III** 14 DAYS	AUG 10-23 LUFTHANSA	LVIV (7 Days) Halych/Iv. Frankivsk/Kolomyja Potchajiv KIEV/Kaniv	AUG 11-18 AUG 18-23	$2200.00 SGL $250.00
21. **BANDURA III** 15 DAYS	AUG 10-24 LUFTHANSA	LVIV TERNOPIL Potchajiv KIEV/Kaniv	AUG 11-16 AUG 16-20 AUG 21-24	$2250.00 SGL $250.00
22. **BUKOVYNA** 15 DAYS	AUG 10-24 LUFTHANSA	LVIV CHERNIVTSI Kamianets Podilskyj KIEV/Kaniv	AUG 11-16 AUG 16-20 AUG 20-24	$2250.00 SGL $275.00
23. **HUTSULKA IV** 17 DAYS	SEP 14-30 SWISSAIR	IV. FRANKIVSK OR KOLOMYJA Yaremtche/Kosmatch/Kosiv Yablonytskyj Pereval LVIV Potchajiv KIEV/Kaniv VIENNA	SEP 15-20 SEP 20-24 SEP 24-28 SEP 28-30	$2450.00 SGL $300.00
24. **PRAHA** 14 DAYS	SEP 14-27 LUFTHANSA	LVIV Potchajiv KIEV/Kaniv PRAGUE	SEP 15-20 SEP 20-24 SEP 24-27	$2400.00 SGL $300.00
25. **ZOZULIA IV** 14 DAYS	SEP 14-27 LUFTHANSA	LVIV (7 Days) Halych/Iv. Frankivsk/Kolomyja Potchajiv KIEV/Kaniv	SEP 15-22 SEP 22-27	$2200.00 SGL $250.00
26. **LVIV EXP III** 13 DAYS	OCT 08-20 SWISSAIR	LVIV (10 Days) Halych/Iv. Frankivsk/Kolomyja BUDAPEST *Breakfast Basis Only*	OCT 09-19 OCT 19-20	$1850.00 SGL $175.00
27. **FRANKIVSK III** 13 DAYS	OCT 08-20 SWISSAIR	IV.FRANKIVSK OR KOLOMYJA LVIV BUDAPEST *Breakfast Basis Only*	OCT 09-16 OCT 16-19 OCT 19-20	$1875.00 SGL $175.00
28. **PODOLANKA III** 13 DAYS	OCT 08-20 SWISSAIR	LVIV TERNOPIL Potchajiv BUDAPEST *Breakfast Basis Only*	OCT 09-14 OCT 14-19 OCT 19-20	$1875.00 SGL $175.00
29. **RIZDVO** 15 DAYS	JAN 01-15, 1993 KLM AIR	BUDAPEST LVIV (12 Days) BUDAPEST *Breakfast Basis Only*	JAN 02-TRANSIT JAN 03-14 JAN 15-TRANSIT	$1650.00 SGL $175.00

FATIMA LOURDES

On the 10th Anniversary of the Blessing of the Ukrainian Catholic Church of the Assumption of the Blessed Virgin Mary in Lourdes.

UNDER THE SPIRITUAL GUIDANCE OF
BISHOP BASIL LOSTEN
REV. BOHDAN LUKIE

MAY 24 - JUNE 07, 1992

LISBON	MAY 25-29
FATIMA	MAY 27th DAY EXCURSION
LOURDES	MAY 29-JUN 02
ZARAGOZA	JUN 02-03
MADRID	JUN 03-07

ESCORTS: STEFA CHAPLYNSKY
KVITKA SEMANYSHYN

COST: $2200.00 from NEWARK
$ 350.00 sgl. supl.

MEDICAL CONGRESS

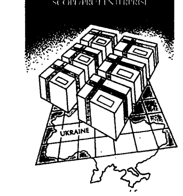
NEW YORK DEPARTURES & RATES LISTED: ATLANTA/CHICAGO/TORONTO/BOSTON/ LOS ANGELES GATEWAYS AVAILABLE-AT ADDITIONAL COST

TOUR A	**AUGUST 06-16** SWISSAIR 11 DAYS	 CONGRESS	KIEV KHARKIV VIENNA	AUG 07-08 AUG 08-14 AUG 14-16	$2000 $200 SGL SUP
TOUR B	**AUGUST 06-19** KLM AIRLINES 14 DAYS	 CONGRESS	KIEV KHARKIV LVIV	AUG 07-09 AUG 09-14 AUG 14-19	$2350 $250 SGL SUP
TOUR C	**AUGUST 01-18** SWISSAIR 18 DAYS	 CONGRESS	IV.FRANKIVSK Kolomyja/Yaremtche/ Yablonytskyj Pereval LVIV KHARKIV KIEV/Kaniv VIENNA	AUG 02-06 AUG 06-09 AUG 09-14 AUG 14-17 AUG 17-18	$2700 $325 SGL SUP AIRPORT HTL
TOUR D	**AUGUST 02-19** KLM AIRLINES 18 DAYS	 CONGRESS	KIEV/Kaniv POLTAVA KHARKIV LVIV	AUG 03-06 AUG 06-09 AUG 09-14 AUG 14-19	$2400 $300 SGL SUP
TOUR E	**AUGUST 01-16** SWISSAIR 16 DAYS	 CONGRESS	LVIV Iv. Frankivsk & Kolomyja or IV. FRANKIVSK Kolomyja/Yaremtche/ Yablonytskyj Pereval KIEV/Kaniv KHARKIV VIENNA	AUG 02-06 AUG 02-06 AUG 06-09 AUG 09-14 AUG 14-16	$2750 $300 SGL SUP
TOUR F	**AUGUST 01-16** SWISSAIR 16 DAYS	 CONGRESS	LVIV Iv. Frankivsk & Kolomyja or IV. FRANKIVSK Kolomyja/Yaremtche/ Yablonytskyj Pereval KHARKIV VIENNA	AUG 02-09 AUG 02-09 AUG 09-14 AUG 14-16	$2650 $300 SGL SUP

СФУЛТ

TOLL FREE 1-800-242-7267 CALL TODAY

SCOPAK
Distributor in Ukraine
SCOPE/PRUT ENTERPRISE

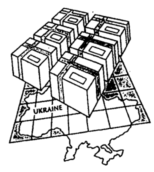

BONUS REGISTRATION COUPON FOR TOURS TO UKRAINE 1992

Package 3	Пачка 3	$60.00	+ $10.00 Handling Charge
Kovbasa (double cured)	Ковбаса (подвійно вуджена)	1 kg	FREE BONUS
Kovbasa (smoked)	Ковбаса (вуджена)	2 kg	DOLLAR VALUE
Ham (in can)	Шинка (в пушці)	500 gr	$70
Pate	Паштет м'ясний	2 cans @ 500 gr	
Lard	Смалець	2 kg	

1. ONE COUPON PER PERSON
2. VALID ON ALL UKRAINE AND WFUMA 1992 TOURS
3. VALID ONLY IF ACCOMPANIED BY COMPLETED/SIGNED REGISTRATION FORM WITH DEPOSIT OF $300.00 PER PERSON
4. COMPLETE ON REVERSE SIDE
5. MUST REACH SCOPE TRAVEL BY JANUARY 31, 1992
   If deposit reaches Scope Travel by December 1, delivery is guaranteed for CHRISTMAS, JANUARY 1992.
6. IF YOU CANCEL YOUR UKRAINE OR WFUMA TOUR, $70.00 WILL BE DEDUCTED FROM YOUR DEPOSIT INCLUDING ANY APPLICABLE TOUR CANCELLATION CHARGES.

FREE BONUS FOOD ORDER $70.00 VALUE

PLEASE COMPLETE, (TYPE OR PRINT)

FOOD ORDER

SENDER
NAME: ____
ADDRESS: ____
____
CITY: ____ STATE: ____ ZIP: ____
TELEPHONE: BUSINESS AREA CODE: ____ HOME: ____

RECIPIENT

	UKRAINIAN	ENGLISH
NAME:	____	____
ADDRESS: OBLAST:	____	____
RAYON:	____	____
CITY/SEL:	____	____
STREET:	____	____
APARTM: ____ TELEPHONE:	____	____

PUERTO LA CRUZ — VENEZUELA

January 18-31, 1992 2 Weeks $960.00

Rate includes: Roundtrip air from JFK, 2 weeks at Doral Beach Hotel, moderate firstclass, beach front villas, air conditioned including dining area, with either balcony or terrace, refrigerator, cable T.V., room taxes, roundtrip transfers, 1 dinner at Casa Pueblo Restaurant. GUARANTEED departure.

PRICES AND ITINERARIES ARE SUBJECT TO CHANGE WITHOUT PRIOR NOTICE

TEAR OFF HERE TEAR OFF HERE

I am interested in the following tours for 1992.
Please send me your brochure
Tour Name____ Departure Date____
Name ____
Address ____
Telephone (home)____ (bus.)____

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

1) Торговельне бюро „Укрімекс".

Бюро, як комерційний відділ Фундації має організувати економічні зв'язки, посередництво, рекляму, продаж товарів між Польщею, Україною і Заходом. Керівником „Укрімексу" є Михайло Кожушко. Адреса: Fundacja Kultury Ukrainskiej Biuro Handlowe „Ukrimex" ul. Czerniakowska 73/79 00-718 Warszawa, tel. 41-23-51, fax 21-37-50.

2) Відділ фундації в Перемишлі.

Завдання це взяла на себе група українців з Перемишля, очолена Йосипом Романиком. Займаються вони організацією посилки харчів, одягу, ліків тим, хто потребує цього в Україні. Адреса: Fundacja Kultury Ukrainskiej Oddzial w Przemyslu ul. 3-go maja 93 A 37-700 Przemysl.

3) Відділ фундації в Холмі.

Холмські господарські діячі, маючи на увазі прикордонну співпрацю і торгівлю з Волинню, намагаються зацікавити виходом на Україну капітал з країн Заходу і Польщі.

Можливим були б спільні інвестиції в прикордонній зоні в околицях граничного переходу в селі Гребенне (шлях на Львів). Керівником Відділу є Маріуш Кавецький. Tel./fax 507-32 („Przeglad Kresowy").

Фундація української культури збирає гроші на стипендійний і чорнобильський фонди.

На 22-го грудня 1991 року спільно з Національною фільгармонією запляновано концерт, прибутки з якого будуть передані на рахунок чорнобильських дітей.

У залі Варшавської фільгармонії буде виступати один з кращих камерних ансамблів Польщі „Concerto Awenna" під керівництвом Владислава Клосєвича. В програмі твори Д. Бортнянського.

Цього ж дня відбудеться екологічний „круглий стіл" Партії зелених Польщі й України.

Темою зустрічі буде забруднення навколишнього середовища чорнобильською катастрофою, спроби запобігання подібним випадкам, охорона і збереження природи з врахуванням взаємовпливу сусідніх держав.

За Управу: Проф.Михайло Лесів,
президент

Уважно дібрані і цікаво...

(Закінчення зі стор. 2)

ділянці був набагато глибший і всесторонніший. В додаток він був широко ознайомлений з багатою українською традицією пошани цього великого угодника. Тому кожна з його трьох статтей („Дещо з культу св. Миколая в фолкльорній і релігійній літературі в Україні", „Грецькі леґенди про св. Миколая в Україні") має окремі параметри, яких не знаходимо в інших дослідників. Тут він ще використав цінні версії леґенд про св. Миколая, що їх зібрав в народі Володимир Гнатюк. Аналізи цих версій стали великим позитивом праці автора. В них проявилася глибока народність і чисто український підхід до питання допомоги. Тут згадуємо леґенду „Св. Миколай і злодії", яку В. Ящун взяв з „Етнографічного збірника" цього ж Гнатюка. У цій леґенді пише автор бачимо певний парадокс: „З одного боку св. Миколай захищає власність перед крадіжжю, а з другого — своєю добротою дає злодіям надію на здійснення їх проступків. Цей парадокс вказує на всебічність почитання його особи серед різних верств українського суспільства".

Фолкльорну частину свого „Вибраного" автор кінчає двома статтями про билини („Походження, розвиток і сучасне призначення билин Руси-України (Київської Руси)", „Дві репрезентативні героїчні билини Руси-України (Київської Руси): введення, переклад і коментарі)". У першій статті описано билини в загальному з підкресленням, що вони виникли в Київській Русі, найправдоподібніше між X—XIII ст., і наприкінці XVI ст. були заступлені іншим жанром народної творчости — „думами".

У другій статті знаходимо цікавий вступ і чудові переклади досить складних текстів, які автор з скромности називає „точними контексними перекладами". В той час, коли в них багата образність і глибоке відчуття давности разом з добрим відтворенням змісту і форми. У цих англійських перекладах автор по-справжньому відчув епоху, в якій билини творилися і переклав їх згідно з її суспільно-політичними поглядами, ідейним спрямуванням і з особливостями стилю та творчої методи часу. Підсумовуючи свої досягнення в цій статті, автор приходить до такого висновку: „основною метою цих двох героїчних билин, як і інших билин Київської Руси було прославлювати і вихваляти національних героїв. Ці билини вихваляють силу і здібність нації, що зуміла породити таких героїв і в той же час викликають народну відразу і презирство до ворогів та посилюють волю народу до переможної боротьби за свободу і мирне життя".

Тут буде доцільним дещо сказати про автора. Прибув він до ЗСА у 1949 р. і тут поволі, але впевнено, почав будувати своє майбутнє. Почав працю в 1956 році в середній школі, як викладач латинської мови, опісля перейшов на посаду лектора в Пенсильванському університеті, згодом став доцентом у Стейтовому університеті в Айові, а 1965 року став звичайним професором у Піттсбурзькому університеті. Тут працював до 1981 р., коли вийшов на пенсію як заслужений професор у науково-педагогічній і науково-дослідницькій ділянках із признанням заслуг для громади. Проф. Василь Ящун відомий також як поет. Він автор трьох цінних збірок „Дійсне і мрійне" (1981), „З нив і доріг життя" (1986) і „До світла" (1988). Його вірші поміщено в „The World of Poetry Anthology", а на Шостій Всеамериканській конвенції „The World of Poetry" 25—28 серпня в Лос Анджелес наділено його нагородою „Golden Poet of 1990".

Підсумовуючи, хочемо сказати всі наукові і науково-популярні праці проф. Василя Ящуна, вміщені в книзі „Вибране із славістики", визначаються оригінальністю, сумлінним дослідженням, докладним і копітким опрацюванням та переконливими висновками. У цілому книга стоїть на високому рівні і становить собою цінне надбання в ділянці українознавчо-славістичних студій.

Відзначення 70-ліття д-ра П. Джуля

Шляхетність людини, яка проявляється через довгий час в житті якоїсь громади добрими ділами, звичайно спонукує цю громаду виявити свою вдячність тій людині. Так сталося в Дітройті, коли громада дізналася, що загально шанованому лікареві д-рові Павлові Джулеві сповнилося 70 літ.

Коли б хотілось якнайкоротше окреслити духовну сильветку цієї людини, то можна з повним оправданням прикметами його особистости є шляйого особистости є шляхетність духу і глибинно добре серце. Це передусім знаменитий лікар, який в тому званню виявив себе не лише блискучим професіоналом, але також філянтропом, лікуючи українських співгромадян безкоштовно. В своїй професії він став відомим науковцем не тільки серед українських колег, але також в американському світі, коли його запрошено на професора медичного факультету стейтового університету. Його праця в рамках Українського Лікарського Товариства Америки, якого головою він був, є надзвичайно багата та плідна. Від 1967 року він став редактором „Лікарського Вісника", вмістивши у ньому понад 20 ориґінальних наукових праць, понад 50 редакційних статтей, переклав понад 130 статтей на українську мову. Був організатором лікарських з'їздів, де виголосив 20 наукових доповідей.

Цей дійсно імпонуючий науковий доробок був причиною, що він став редактором статтей з ділянки медичних наук англомовної „Енциклопедії України". Можна сміло сказати, що все, що видає Лікарське Товариство, д-р П. Джуль опрацьовує як головний редактор або як співредактор. Знаючи його талант в цій ділянці та готовість виконати доручену йому працю, громада Дітройту вибрала його на головного редактора „Пропам'ятної книги" святкувань 1000-ліття Хрещення Русі-України в Дітройті.

Як член громади цього міста він відомий і як щедрий жертводавець — на церкву, на школи, на всі суспільні потреби. Його прізвище та прізвище його дружини все видніють на початках різних збіркових листів. Його добродійництво поширилося тепер також на рідний край, який він в останніх роках відвідав багато разів, працюючи там професійно чи то в шпиталях, чи при редаґуванні нового медичного словника. Свідомий великих потреб шпитального устаткування та ліків, він також в цьому напрямі багато поміг.

Нічого отже дивного, що 2-го листопада зійшлися багато його приятелів та знайомих, щоб виявити йому свою вдячність та пошану і побажати ще многих літ здоров'я та плідної праці.

Присутнім був Владика Іннокентій Лотоцький, ЧСВВ, протоігумен Вернард Лазар, о. д-р Себастіян Сабол, о. Христофор Войтина. Із немісцевих гостей були д-р А. Хрептовський, д-р П. Пундій, д-р М. Коленський, д-р М. Дейчаківський та д-р С. Дудяк. Початкову молитву провів о. д-р С. Сабол. Відкрив вечір один з ініціяторів цієї зустрічі Ярослав Дужий та передав дальше його провадження обом синам ювіляра — Андрієві та Юркові. Хоча цього вечора д-р П. Джуль одержав багато привітів та почув багато побажань, безперечно найбільш милим було для нього побажання його внучки Марійки, яка з дитячою ніжністю бажала йому многих літ здоров'я.

Від місцевого Лікарського Товариства вітала його д-р Леся Балтирович-Крайнц, відтак д-р А. Хрептовський характеризував його як знаменитого лікаря і зразкового громадянина, записаного в історії діяспори золотими буквами. Вручаючи йому грамоту, він зазначив, що це вияв признання за його працю, а не за досягнення 70-річного віку. Д-р П. Пундій подав його життєпис, а д-р М. Коленський вітав його від Українського Лікарського Товариства Північної Америки як видатного науковця та щирого патріота. Гарну характеристику як людини подав його добрий приятель Ярослав Дужий.

Цікавою частиною вечора було висвітлення прозірок з життя д-р П. Джуля, яке виконав партнер його лікарської практики д-р В. Райс. Добре відома на терені Дітройту гумористка Марта Шехович бавила гостей влучно римованим віршем про комічні моменти лікарської практики. Відповідну до хвилі свою поему „Людини доброї діла" читав поет Олекса Веретенченко. Музичний коктейль вмілою рукою подавала Ліда Цісарук.

Емоційним завершенням вечора було слова Владики Іннокентія, який, як звичайно, в красномовний спосіб підкреслив многогранну працю д-р П. Джуля. Відгомін про нього дійшов аж до Ватикану: Папа Павло Іван II надав йому найвище відзначення, яке Церква признає приватним людям — „Почесний Хрест" з грамотою. При цьому висловив переконання, що в його благородній праці великою поміччю була його дружина Ірина.

О. Вернард Панчук свої слова опер на відповідних цитатах Святого Письма, де праця лікаря окреслена як вияв Божої любови до людини.

Це був вечір вияву громадою щирої поваги до всесторонньої праці д-ра П. Джуля. Тому і він щиро дякував за ці вислови признання, які він в своїй скромності уважав надмірними.

В справній організації вечора була відчутна докладна підготовка ювілею комітетом, в якому головну працю виконала дружина Ірина, сини Андрій і Юрій та Ярослав Дужий.

Володимир Баран

Д-р Павло Джуль (посередині) з родиною.

Враження...

(Закінчення зі стор. 2)

Відкриття бієнале. Промовляє Е. Мисько. Справа — Г. Новаківська.

ні незвичайно цікаві афіші, одна, яка складалася з кольорової фотографії ряду пензлів і пташиних пер, а друга в трьох кольорах із стилізованими птахами в леті. Такий птах був також у мистецькому знаку виставки.

Виставка „Львів'91 — Відродження" безсумнівно істірична подія в українському мистецькому світі. На ній вперше від років об'єдналися всі наші творчі сили.

Вперше дізналася я про плянування „бієнале" ще весною, коли до Торонто приїхав Орест Шейка, директор творчо-виробничого об'єднання „Гердан" зі Львова. (Він пізніше став директором виставки.) О. Шейка їздив тоді по Канаді і ЗСА й невтомно збирав інформації про мистців діяспори та збирав слайди їхніх творів. Йому можна в першій мірі завдячувати успіх цієї незвичайної імпрези. Дирекція виставки складалася зі семи членів. У Організаційному комітеті, який очолював Е. Мисько, було 22 члени: мистців, працівників культури та членів Міської Ради Львова.

Як мені відомо, приїжджі учасники мали забезпечений нічліг і прохарчування на тиждень перебування у Львові. Для них була підготована цікава програма: оглядання пам'яток міста, музеїв, інститутів та поїздки в околицю. Останні два дні гості брали участь в конференції, де обговорювали стан і проблеми сучасного українського мистецтва. На жаль, через недавній путч у Москві не приїхало багато учасників зі Заходу.

Увечері після відкриття виставки в елеґантному ресторані відбулася святочна гостина для учасників і запрошених гостей, представників управи області, міста та визначніших суспільних діячів. На столах був естетично розложений буфет перекусок, солодкого та різних напитків. Грала оркестра, гості танцювали, запивали тости й без сумніву всі добре забавлялися.

Багато з присутніх приступали до мікрофону з привітаннями і ще раз підкреслювали єдність наших мистців, розкинених по цілому світі.

Випускний...

Закінчення зі стор. 3

їх спільне записування українських народних пісень. Треба теж згадати про естетично виготовлені програмки, обрамлені трипільськими мотивами, що їх опрацьовували абсольвенти Ліда Кость і Андрій Кітраль, з допомогою всіх учнів випускної кляси.

Під кінець вечора о. Богдан Крупка подав декілька цінних думок під розвагу абсольвентів, щоб на їхньому дальшому життєвому шляху всім їм завжди просвічували путь винесені з батьківського дому й „Рідної Школи" релігійно-національні ідеали, бо вони є найбільшим скарбом в житті людини.

Спільною молитвою закінчено програму цього пам'ятного вечора. До речі, цей вечір не є останнім виступом цієї кляси. Згідно з довголітньою традицією „Рідної Школи" в Клівленді, ця кляса ще один — і останній — раз запрезентує себе під час Випускної Забави в суботу, 30-го листопада, в просторій овальній залі Школи св. Йосафата при 5720 Стейт Ровд у Пармі. Вечір почнеться о годині 6-ій вечора товариською зустріччю, о годині 8:30 відбудеться представлення абсольвентів, а в годині 9:00 вечора почнеться забава під звуки популярної оркестри „Ромен", під час якої буде багатий буфет із добірними стравами.

Випускна забава „Рідної Школи" рік-річно втішається великою популярністю. На ній зустрічаються колишні й сучасні абсольвенти, які в 38-річній історії „Рідної Школи" в Клівленді відіграють неабияку ролю. Тому й український Клівленд дає цій імпрезі свою щиру підтримку.

(смб)

В ЧЕТВЕРТУ БЕЗМЕЖНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого найдорожчого
МУЖА, БАТЬКА, ДІДУСЯ І ПРАДІДУСЯ

св. п. декана

о. ЙОСИФА АДРІЯНА ЛУКАШЕВИЧА

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ
в понеділок 25-го листопада 1991 р.

в Ютиці, Н. Й., в церкві св. Володимира Великого;
в Пен-Ен, Н. Й., в церкві св. Михаїла;
в Люрді, Франція, в церкві Пренепорочної Діви Марії

У безмежному горю:

дружина — НАТАЛІЯ
доньки —
ЗВЕНИСЛАВА з мужем ПАВЛОМ
ОКСАНА з мужем ЛАВРОМ
внуки — ХРИСТЯ з мужем ЯРЕМОЮ і донею ЛЯРИСОЮ
внуки — АДРІЯННА І БОРИС ПОЛОН

Прошу згадати його у своїх молитвах.

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. Марії з Криницьких Сумик

складаю 200 долярів
на ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ.

Варвара і Ярослав БУРБЕЛЛО

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
нашої дорогої
ДРУЖИНИ та МАМИ

бл. п.

МАРІЇ СУМИК
з КРИНИЦЬКИХ

буде відправлена

СВЯТА ЛІТУРГІЯ
в понеділок, 25-го листопада 1991 р.
о год. 9-ій рано
в церкві св. Юра в Ню Йорку

Просимо про молитви за душу покійної.
Муж — інж. АВГУСТИН СУМИК
Син — д-р БОРИС СУМИК

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшов у Вічність
дня 6-го листопада 1991 р.
мій незабутній
МУЖ, ТАТО І ДІДУСЬ

бл. п.

Іван Михайлович Ручка

Цією дорогою складаємо сердечні та щирі подяки усім, хто прийняв участь у похоронних відправах мого дорогого мужа сл. п. Івана.

Щиро дякуємо о. Григорієві Ракучі за так гарні відправи та чудове слово про покійного. Рівнож і Володимирові Овчарукові, дириґентові церковного хору та всім хористам за їх прощальні співи.

Рівнож і сердечна подяка парафіянам церкви Всіх Святих за чудовий вінок відданий в пошану мого любого мужа.

Також і щиросердечна подяка усім приятелям та знайомим за численну участь у похоронних відправах та пожертви на Служби Божі, за щирі молитви усім тим, які не змогли прийти, за щирі вияви співчуття.

Щиро дякую також похоронному заведенню П. Яреми, яке так фахово і совісно полагодило усі справи похорону.

Нехай Господь Бог та Матір Божа вас усіх винагородить за участь у нашому великому горі.

Щира подяка вам усім від

ДРУЖИНИ, ДІТЕЙ та ВНУКІВ

Повідомляємо зі смутком, що у вівторок, 12-го листопада 1991 р. в Амстердамі, Н. Й. упокоївся і відійшов у вічність
наш БРАТ І КУЗИН,
колишній учасник Визвольних Змагань в Україні

бл. п.

Теодор Кокорудз

нар. 30-го листопада 1898 р. в Боляничах, пов. Мостиська, Зах. Україна. Закінчив студії права в Краківському Університеті, був адвокатом у Радомні, а опісля став суддею у Сокалі. До Америки прибув 1949 р.

ПОХОРОН відбувся у п'ятницю, 15-го листопада 1991 р. з української католицької церкви св. о. Миколая на парафіяльному цвинтарі в Амстердамі, Н. Й.

Залишив у смутку:

сестри —
АНАСТАЗІЮ І КАТЕРИНУ з родинами у Франції
АННУ з родиною в Україні
кузинки —
ОЛЬГУ ЛАБУ з родиною в Америці
ІРИНУ ІВАНОНЬКО з родиною в Америці

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Ділимося сумною вісткою, що дня 17-го жовтня 1991 р. на 67-му році життя, упокоїлася в Боз у Фінікс, Арізона

сл. п.

Марія Цепинська-Лінevич

з Литвинишинів

ПОХОРОН відбувся з української католицької церкви Успення Пресвятої Богородиці у Фінікс, Арізона, 21-го жовтня 1991 р. на місцевий цвинтар.

Горем прибиті:

мама — КАРОЛИНА ЛИТВИНИШИН
донька — ІРИНА ҐРЕНТ з мужем ГОВАРДОМ і дітьми
сестра — ІРИНА БЕЛЕЙ з родиною
сестрінка — ХРИСТИНА І ПЕТРО БОЙКО з дітьми
сестрінка — ДІЯНА І ГРИЦЬКО ДЕРКАЧ з дітьми
та ближча і дальша родина в Америці, Україні й Польщі

ПОДЯКА

Наше щире спасибі о. Чупілю з парафії УСП за похоронні відправи, сестрицтву за приготування тризни, членкам Союзу Українок, Комарницьким, Павлині Фик та всім приятелям покійної за молитви, співчуття, квіти та пожертви на Служби Божі і добродійні цілі в Україні.

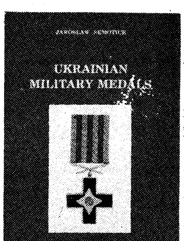
Просимо про молитви за душу покійної.

РОДИНА

ВИСТУПАЮЧИ В НЕДІЛЮ, 17-го листопада, на відкритті сесії єгипетського парляменту, президент Госні Мубарак закликав керівників Ізраїля припинити будівництво поселень на окупованих палестинських територіях і відмовитися від претенсій на східній Єрусалим як на частину столиці Ізраїля. „Вже час перестати ранити почуття арабів, мусулман і християн у всьому світі, пов'язані з містом, щодо якого в них такі самі історичні і юридичні права, як і в ізраїльтян", — сказав єгипетський президент.

Книжка великої історичної вартости

На книжковому ринку появилася, мабуть, цього жанру перша, великої історичної вартости книжка „Українські військові відзнаки" авторства Ярослава Семотюка. На 51 сторінках люксусово виданої книжки описані і в повних кольорах показані майже всі українські відзнаки. Книжка появилася, як 34-ий том Наукового Товариства ім. Т. Шевченка в Канаді в українській і англійських мовах, а ціна тільки 15.00 дол. Присвячена усім борцям за волю України. Випускаючи у світ цю гарну і престижево видану книжку, на окладинці якої сяє Орден (Лицарів) Залізного Хреста Армії Української Народної Республіки, невтомний її автор, що без фінансової зовнішньої допомоги спромігся на її видання, так скромно про це пише:... „маю на меті познайомити українського читача, а передовсім нашу молодь, з українськими військовими традиціями, пов'язаними з боротьбою за вільну Україну. Ця перша спроба такого видання призначена також як інформація для колишніх українських вояків, як рівно і для колекціонерів, що цікавляться медалями". Тираж книжки 3.000 примірників.

Обкладинка книжки „Українські військові відзнаки" в англійській мові.

В книжці в хронологічному порядку подано короткі описи всіх відомих українських військових орденів, хрестів і медалів, а також і ветеранські гаптовані емблеми та відзнаки — нагрудні, нараменні та для шапок.

Після князівського і козацького періодів нашої історії новітнє українське військо було започатковане створенням Леґіону Українських Січових Стрільців, а пізніше — Армії Української Народної Республіки та Української Галицької Армії. Згодом виникли нові українські військові формації: Карпатська Січ, Українська Повстанська Армія, Українське Визвольне Військо та Перша Українська Дивізія Української Національної Армії. Всі відомі і дотепер зібрані ордени, хрести, медалі, нашивки в природних кольорах і величні, справжнього розміру, автор подав в окремих розділах книжки — періодів Українських Армій.

Більшість українських відзнак має на собі зображення українського національного герба — Тризуба, а часто і схрещення мечів, як символ збройної боротьби. У стрічках різних видів є жовті і сині національні барви. Малиновий колір на стрічках символізує добу Козаччини, зелений — відродження, червоний — пролиту кров, білий — самопосвяту, чорний — жалобу. Кожна військова відзнака має короткий її опис, час встановлення, розмір, кольори, кому і за які заслуги призначалась і т. п. Додано також і біографію найважливіших з цієї теми статей. Редактором книжки був Микола Гавриш, а фотографії виконав (чудово!) Іван Ґеречка. Друкувалась у друкарні „Гармоні".

Тільки про книжку і її зміст. Що ж можна ще більше сказати? Можна сказати, що появилась вона на часі, за що належиться признання авторові, що довгий час збирав усе, що треба було до змісту книжки, а як відомо, в наших обставинах це нелегке завдання. Але він це виконав, упорядкував і власними коштами видав у двох мовах. Книжка на перший погляд невелика. Але змістом дуже важлива. Зокрема її англійський текст повинен відкрити очі своїм і чужим, що Україна — це не провінція, не Раша, а велика й могутня колись держава з великими її провідниками, героями, яких відзначував і шанував український народ. Тепер слово за нами!. Доложимо всіх старань, щоб вона з друкарських полиць повністю перенеслась на полиці бібліотек військових і громадських та наших Рідних шкіл, і Курсів Українознавства. Книжка заслуговує на нашу всегромадську увагу. Книжку можна набувати в українських книгарнях і в автора, як також у книгарні „Свобода".

Василь Дідюк

ВИПРАВЛЕННЯ ПОМИЛОК

В статті С. Гординського „Поїздка в Україну" („Свобода" з 9-го листопада 1991 року) слід виправити, що на пам'ятнику в Звенигороді зображено „два стовпи з трьома дзвонами". Також в параграфі про виставку М. Бутовича слід читати: „мені припало дати доповідь про нього". — Ред.

Відбувся...

(Закінчення зі стор. 1)

нині в національній політиці, є створення незалежної демократичної української держави. „Ця держава зуміє зробити нас господарями своєї долі, дасть нам політичну, громадянську та економічну свободу", — сказано у зверненні. Конґрес ухвалив також відозви „До росіян — громадян України" та „До колишніх комуністів України". В останньому документі сказано: „Як і раніше, вами, колишніми комуністами, маніпулюють політичні шахраї, грабіжники і безбатченки, які не мають нічого святого". Представники національних меншин зазначують: „Ми бажаємо добра всім народам, ми хочемо співпрацювати з усіма націями, насамперед з сусідами, але нам непотрібні посередники, нам непотрібен аморальний і безсоромний центр у Москві" і закликають колишніх членів КПУ: „Не дайте вашими руками кривдити власну матір — Україну, скажіть 'так' незалежній Україні — і ви врятуєте свою честь".

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редаґує Омелян Твардовський

Відбулися загальні збори делеґатури — Схід УСЦАК

Нюарк, Н. Дж. — Тут в суботу, 2-го листопада, в Домі УСВТ „Чорноморська Січ" відбулися чергові Загальні збори Східньої Делеґатури УСЦАК, в яких взяло участь біля 20 делеґатів, що репрезентували такі наші спортові осередки: УСВТ „Ч. Січ" Нюарк, УСО „Тризуб" Філядельфія, УСК Ню Йорк, СК СУМ „Крилаті" Йонкерс, КЛК і Крайову Управу Спілки Української Молоді.

Збори відкрив уступаючий голова Я. Козак, який привітав присутніх і запропонував порядок дня, що його з кількома поправками збори затвердили. Після вибору Президії в складі Я. Козак, голова і Д. Бобеляк, секретар, та затвердження раніше призначеної Номінаційної комісії в складі О. Твардовський, Я. Петрик і О. Лесюк, відбулося звітування уступаючих референтів, ланкових і голови, в яких звітодавці подали факти з дворічної діяльности делеґатури. Згідно з цими звітами провід делеґатури влаштував одні Українські Спортові Ігрища Молоді, два тенісові першенства, крім цього на терені делеґатури відбулося кілька звичайних турнірів копаного м'яча, відбиванки, ґолфа і тенісу. Багато труду вложили окремі ланкові і члени Управи для поїздки збірних УСЦАК в Україну, яку провела Управа Централі. Для закупу одностроїв і виряду для збірних УСЦАК з каси делеґатури видано 2,500 дол.

В дискусії над звітами, крім признання для окремих ланкових і референтів була висловлена теж і критика на бездіяльність деяких ланкових, занедбання в окремих ділянках, таких як копаний м'яч, настільний теніс, легка атлетика.

Після закінчення дискусії Контрольна комісія подала внесок на уділення уступаючій Управі абсолюторії, які збори затвердили одноголосно.

Слідував звіт Номінаційної комісії, яка подала листу кандидатів до Управи на чергові два роки, яку присутні прийняли переважаючою більшістю голосів. До складу Управи ввійшли такі особи: Іриней Ісаїв — голова, Роман Глушко — заступник, Олесь Напора — фінансовий, Омелян Твардовський — пресовий (пост секретаря має заповнити представник КЛК), Степан Коваленко — ланковий копаного м'яча, Христина Процюк — відбиванки, Юрій Савчак — тенісу, Євген Зиблікевич — плавання, Олег Колодій — легка атлетика, Юрій Храневич — настільний теніс, д-р Орест Попович — шахи. Контрольна комісія: Осип Труш, Ярослав Петрик, Дмитро Бобеляк і Ярослав Козак.

На закінчення зборів виступив нововибраний голова І. Ісаїв, який подякував за довір'я і висловив надію, що Управа буде дружньо і активно працювати для добра організованого українського спорту, до чого додатково зобов'язують нас історичні події в Україні.

Майже всі учасники зборів залишилися на спеціяльному засіданні Управи Централі УСЦАК, які відбулися в цьому ж приміщенні в суботу перед вечором.

Засідання Проводу УСЦАК

Чергові Загальні збори Централі УСЦАК, Фонд Відродження Українського Спорту і Українські Відкриті Спортові Ігрища були предметом обговорення на спільному засіданні Проводу УСЦАК і Управи Делеґатури — Схід.

Засідання відкрив і ним проводив голова УСЦАК Мирон Стебельський, який, привітавши присутніх і зокрема нововибрану Управу Делеґатури — Схід, подав до обговорення три справи.

Якщо йдеться про Загальні збори Централі, то голова поінформував присутніх, що вони відбудуться 11-го квітня 1992 року на Союзівці. Дату вже узгіднено з Управою Союзівки, усі діючі українські спортові осередки і делеґатури будуть своєчасно повідомлені про ці збори.

В дальшому ході нарад голова зреферував справу створення Фонду Відродження Українського Спорту, про який вже були згадки в українській пресі. З приємністю треба відмітити, що багато українських громадян щедро відгукнулися на заклик УСЦАК, перша листа жертводавців вже була проголошена в щоденнику „Свобода". Дальші пожертви напливають. В часі обговорення тієї важливої збіркової акції, усі присутні відзначали, що поряд з іншими дуже важливими фондами, потрібними в процесі національного відродження України, Фонд Відродження Українського Спорту не менш потрібний. Адже йдеться про кілька мільйонів молоді і старших, активних у спорті, серед яких є славні в світі українські спортові зірки, що їх ще й досі використовують московські чиновники для прославлення імперії. Нашим обов'язком є допомогти українським патріотам на Батьківщині відірвати ці спортові таланти від російського припону і якнайшвидше добитися їх виступів у збірних самостійної України на Олімпіядах і інших міжнародних форумах. Провід УСЦАК має тісні контакти з такими спортовими діячами в Україні і співпрацює з ними в цих ділянках. Провід УСЦАК закликає українське громадянство не забувати про цей дуже важливий Фонд і далі присилати свої, навіть скромні пожертви. Прізвища жертводавців будуть опубліковані на сторінках української преси, а також ці найважливіші проєкти, що їх буде фінансувати УСЦАК з цього Фонду.

Досить обширно продискутовано справу Українських Відкритих Спортових Ігрищ. Голова УСЦАК ще раз пригадав, що в 1992 році була заплянована III Українська Спортова Олімпіяда у Філядельфії, до якої вже готувалися українські спортовці в ЗСА і Канаді. В зв'язку з тим, що УСО „Тризуб" повідомив Провід УСЦАК про відмову, щоб не розчарувати нашої молоді, Управа запропонувала влаштувати Українські Відкриті Спортові Ігрища, які мали б бути генеральною підготовою до Всесвітньої Української Олімпіяди, запроєктованої в столиці України Києві. Цю влучну пропозицію Проводу УСЦАК піддержали присутні члени Управ Централі й Делеґатури — Схід на цьому засіданні. Після довшої дискусії про окремі деталі цих Ігрищ і головно про місце, вибрано відповідний комітет, який має перевірити можливості винайму спортових баз, де мали б проходити змагання. Деякі присутні ланкові вже замовили місця для проведення змагань з їх ділянок спорту. Про дальші ходи підготови до цих великих і важливих Ігрищ Провід УСЦАК інформуватиме спортові осередки своїми обіжниками та повідомленнями в українській пресі.

А тим часом Управа Централі закликає усі українські спортові Т-ва, клюби і осередки та молодечі організації підготовляти своїх спортовців до участі в цих ігрищах в ділянках копаного м'яча, відбиванки, плавання, тенісу, настільного тенісу, легкої атлетики і шахів.

(от)

